
Maj 2022

Oversigt over støttemuligheder til unge med handicap i overgangen fra barn til voksen



Ankestyrelsen

ANKESTYRELSEN

Telefon: 33 41 12 00 mandag til fredag klokken 9-15

Postadresse: Ankestyrelsen, 7998 statsservice

Mailadresse: ast@ast.dk

Hjemmeside: www.ast.dk

ISBN nr.: 978-87-7811-451-8

Indholdsfortegnelse

KAPITEL 1 INTRODUKTION	5
Læsevejledning	5
KAPITEL 2 LOV OM SOCIAL SERVICE	6
§ 41 i Lov om social service om merudgifter	6
§ 42 i Lov om social service om tabt arbejdsfortjeneste	8
§ 44, jf. § 83 i Lov om social service om praktisk hjælp i hjemmet	10
§ 44, jf. § 84, stk. 1 i Lov om social service om afløsning/aflastning	12
§ 45 i Lov om social service om ledsagelse	13
§ 52 i Lov om social service om foranstaltninger	14
§ 76 i Lov om social service om efterværn	17
§ 83 i lov om socialservice om praktisk og personlig hjælp, samt madservice	19
§ 85 i Lov om social service om socialpædagogisk støtte	21
§ 94 i lov om social service om selvudpeget hjælp	22
§ 95 i lov om social service om en ordning med kontant tilskud	23
§ 96 i lov om social service om borgerstyret personlig assistance	24
§ 97 i lov om social service om ledsagerordning	25
§ 100 i lov om social service om dækning af nødvendige merudgifter	26
§ 103 i lov om social service om beskyttet beskæftigelse	28
§ 104 i lov om social service om aktivitets- og samværstilbud	29
§ 107 i Lov om social service om midlertidigt botilbud	30
§ 108 i lov om social service og § 105 i lov om almene boliger m.v. om længerevarende botilbud	31
§ 112 i lov om social service om hjælpemidler	32
§ 113 i lov om social service om forbrugsgoder	33
§ 114 i lov om social service om støtte til handicapbil	35
§ 118 i lov om social service om pasning af nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom	37

KAPITEL 3 LOV OM AKTIV BESKÆFTIGELSESINDSATS	38
§ 57 i Lov om aktiv beskæftigelsesindsats om virksomhedspraktik	38
§ 66 i lov om aktiv beskæftigelses indsats om ansættelse med løntilskud	40
§ 112 i lov om aktiv beskæftigelsesindsats om ressourceforløb	43
§ 116 i Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om fleksjob	48
§ 142 i Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om revalidering	51
§ 167 i Lov om aktiv beskæftigelsesindsats om mentorstøtte	54
KAPITEL 4 LOV OM SOCIAL PENSION	56
§§ 16, 18 og 20 i Lov om social pension om førtidspension	56
KAPITEL 5 LOV OM UNGDOMSUDDANNELSE	58
§ 1, 2 og 4 i lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov	58

Introduktion

Ankestyrelsen har skrevet denne oversigt over støttemuligheder til unge med handicap i overgangen fra barn til voksen. Oversigten indeholder beskrivelser af de bestemmelser, der bliver refereret til i Ankestyrelsens rapport, *Støtte til unge med handicap i overgangen fra barn til voksen*.

LÆSEVEJLEDNING

Beskrivelserne af lovbestemmelser i denne rapport er delt op på forskellige kapitler afhængig af, hvilken lov bestemmelserne tilhører.

Oversigten består af følgende kapitler:

Kapitel 1: Introduktion

Kapitel 2: Lov om social service

Kapitel 3: Lov om aktiv beskæftigelsesindsats

Kapitel 4: Lov om social pension

Kapitel 5: Lov om ungdomsuddannelse

§ 41 I LOV OM SOCIAL SERVICE OM MERUDGIFTER

<p>Formål:</p>	<p>Formålet med ydelsen er, at forsørgere af børn og unge under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne kan få dækket de merudgifter, de har som følge af deres barns funktionsnedsættelse.</p> <p>Formålet er endvidere at medvirke til, at børn og unge under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne kan forblive i familien og dermed undgå anbringelse på institutioner e.l., såfremt hensynet til barnets tarv tilsiger dette</p> <p>Formålet er også, at familien kan leve så normalt som muligt på trods af barnets funktionsnedsættelse, samt at hindre, at barnets funktionsevne forværres eller får andre og mere alvorlige følger.</p>
<p>Målgruppe:</p>	<p>Bestemmelsen i servicelovens § 41 omfatter borgere, der i hjemmet forsørger børn og unge under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kroniske eller langvarige lidelser. Udgangspunktet for vurderingen af, om barnet opfylder betingelserne for merudgiftsydelse, er en konkret og individuel helhedsorienteret vurdering af barnets funktionsnedsættelse eller lidelse.</p>
<p>Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:</p>	<p>Merudgiftsydelsen udmåles efter en konkret vurdering af de sandsynliggjorte merudgifter for det enkelte barn. Formålet hermed er at give familien mulighed for selv at tilrettelægge, hvordan behovet bedst kan dækkes.</p> <p>Der kan gives nogle eksempler på merudgifter som kan være en følge af en betydelig og varigt nedsat funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse hos børn og unge, men det skal fremhæves, at der ikke er tale om en udtømmende opregning.</p> <p>Der kan eksempelvis bevilges dækning af merudgifter til kost og diætpræparater, medicin, fritidsaktiviteter, befordring, andre driftsudgifter ved befordring i egen bil, kurser, beklædning, vask og tørring og personlig hygiejne.</p>

<p>Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:</p>	<p>Principmeddelelse 43-15: Kommunen skal dække nødvendige merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn under 18 år, som har en betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Det er en betingelse, at merudgifterne er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne og ikke kan dækkes efter andre bestemmelser i denne lov eller anden lovgivning.</p> <p>Udgangspunktet for vurderingen er en konkret og individuel helhedsorienteret vurdering af barnets funktionsnedsættelse eller lidelse og det deraf afledte hjælpebehov.</p> <p>Selv om årsagen til den nedsatte funktionsevne ofte vil være en lægelig diagnosticeret lidelse, er det en konkret vurdering af funktionsnedsættelsen, der er afgørende. I denne vurdering vil bl.a. kunne indgå funktionsnedsættelsens betydning i relation til barnets eller den unges aktivitetsniveau, skole- og uddannelsesforhold, personlige forhold, helbredsforhold m.v.</p> <p>Principmeddelelse 70-17: Kommunen skal efter serviceloven dække nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse til borgere med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne (handicap).</p> <p>Kommunen skal også dække de nødvendige merudgifter, som forældre, der forsørger et barn med et handicap, har.</p> <p>Borgeren skal selv afholde udgifter, som andre borgere uden et handicap på samme alder og i samme livssituation har. Udgifter herudover kan efter en konkret vurdering dækkes efter reglerne om merudgifter.</p> <p>Når kommunen skal vurdere, om borgeren har merudgifter til drift af bil, skal kommunen først tage stilling til, om borgeren uden sit handicap ville have haft bil. Kommunen skal også overveje, om det er en nødvendig følge af borgerens handicap at anvende bil. Den samme vurdering skal ske, når der er flere biler i husstanden.</p> <p>Kommunen skal også vurdere, om borgerens bil er særlig stor og driftsmæssig dyr, eller om den er en personbil af almindelig størrelse. Kommunen skal dernæst skelne mellem borgerens forskellige typer af kørsel.</p> <p>Først efter disse vurderinger kan kommunen beregne en borgers eventuelle nødvendige merudgifter til drift af bil.</p> <p>Principmeddelelse 31-14:</p>
-------------------------------------------------------	--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

	Principmeddelelsen fastslår, at ved beregning af sandsynliggjorte merudgifter til medicin skal kommunen foretage en konkret vurdering af, om udgiften til et originalpræparat er nødvendig, eller om den billigere kopimedicin kan dække borgerens behov.
Henvisninger:	Vejledning nr. 9047 af 28. januar 2015, om ændring af vejledning om særlig støtte til børn og unge og deres familier (Vejledning nr. 3 til serviceloven), punkt 165-166, 169 og 174-201.

§ 42 I LOV OM SOCIAL SERVICE OM TABT ARBEJDSFORTJENESTE

Formål:	<p>Formålet med ydelsen er, at forsørgere af børn og unge under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne kan få dækket den tabte arbejdsfortjeneste, de har som følge af deres barns funktionsnedsættelse.</p> <p>Formålet er endvidere at medvirke til, at børn og unge under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne kan forblive i familien og dermed undgå anbringelse på institutioner e.l., såfremt hensynet til barnets tarv tilsiger dette</p> <p>Formålet er også, at familien kan leve så normalt som muligt på trods af barnets funktionsnedsættelse, samt at hindre, at barnets funktionsevne forværres eller får andre og mere alvorlige følger.</p>
Målgruppe:	<p>Bestemmelsen i servicelovens § 42 omfatter borgere, der i hjemmet forsørger børn og unge under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kroniske eller langvarige lidelser. Udgangspunktet for vurderingen af, om barnet opfylder betingelserne for tabt arbejdsfortjeneste, er en konkret og individuel helhedsorienteret vurdering af barnets funktionsnedsættelse eller lidelse.</p> <p>Det er desuden en forudsætning for at være berettiget til ydelsen, at det er en nødvendig konsekvens af den nedsatte funktionsevne, at barnet eller den unge passes i hjemmet, og at det er mest hensigtsmæssigt, at det er moderen eller faderen, der passer det.</p>

<p>Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:</p>	<p>Der kan ikke laves en udtømmende liste over til hvilke formål, der kan bevilges tabt arbejdsfortjeneste. Der kan dog gives eksempler på situationer, hvor der eksempelvis kan være et behov for dækning af tabt arbejdsfortjeneste.</p> <p>Der kan eksempelvis bevilges dækning af tabt arbejdsfortjeneste til de situationer, hvor barnet som følge af sin funktionsnedsættelse har et behov for kortere dage i skole og/eller SFO, børnehave, vuggestue og dagpleje.</p> <p>Der kan ligeledes bevilges dækning af tabt arbejdsfortjeneste til kontroller lægebesøg samt møder med skolen mv., til indhentelse af søvn, praktiske gøremål og ved forældrenes deltagelse i kursus.</p>
<p>Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:</p>	<p>Principmeddelelse 43-15: Kommunen skal dække nødvendige merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn under 18 år, som har en betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Det er en betingelse, at merudgifterne er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne og ikke kan dækkes efter andre bestemmelser i denne lov eller anden lovgivning.</p> <p>Udgangspunktet for vurderingen er en konkret og individuel helhedsorienteret vurdering af barnets funktionsnedsættelse eller lidelse og det deraf afledte hjælpebehov.</p> <p>Selv om årsagen til den nedsatte funktionsevne ofte vil være en lægelig diagnosticeret lidelse, er det en konkret vurdering af funktionsnedsættelsen, der er afgørende. I denne vurdering vil bl.a. kunne indgå funktionsnedsættelsens betydning i relation til barnets eller den unges aktivitetsniveau, skole- og uddannelsesforhold, personlige forhold, helbredsforhold m.v.</p> <p>Principmeddelelse C-23-03: Ankestyrelsen fandt, på baggrund af en konkret vurdering, at der kunne ydes hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste i en afgrænset periode indtil en handicappet søn kunne blive optaget i en center-skolefritidsordning.</p> <p>Ankestyrelsen fandt dog ikke, at der kunne ydes hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste alene med henvisning til, at der var ventetid på optagelse i skolefritidsordningen.</p> <p>Ankestyrelsen lagde vægt på, at kommunen ikke havde peget på et alternativ til den nødvendige voksenstøtte til sønnen.</p>

	<p>Ankestyrelsen lagde herefter vægt på kompensationsprincippet, hvorefter familier med børn med handicap skal kompenseres for følgerne af barnets nedsatte funktionsevne og at sønnen, ifølge udtalelser fra psykolog og psykiater, ikke - uanset sin alder - ville kunne være alene uden voksenstøtte.</p> <p>Principmeddelelse 69-16: Tabt arbejdsfortjeneste på enkeltdage kan ydes i forbindelse med de møder, undersøgelser, kontroller m.v., som er en nødvendig følge af barnets funktionsnedsættelse. Der ydes kun tabt arbejdsfortjeneste til det fravær, der er nødvendiggjort af mødet, undersøgelsen eller kontrollen, og ikke nødvendigvis til hele arbejdsdage. Der ydes eksempelvis ikke tabt arbejdsfortjeneste til et fravær, der er begrundet i krav fra forælderen om, at der kun kan bevilges fravær på hele dage. Der ydes kun tabt arbejdsfortjeneste i det omfang møderne, undersøgelserne, kontrollerne m.v. ikke kan placeres uden for forældrenes arbejdstid.</p>
Henvisninger:	<p>Vejledning nr. 9007 af 7. januar 2014, om særlig støtte til børn og unge og deres familier (Vejledning nr. 3 til serviceloven), punkt 222-224.</p> <p>Vejledning nr. 9047 af 28. januar 2015, om ændring af vejledning om særlig støtte til børn og unge og deres familier (Vejledning nr. 3 til serviceloven), punkt 166.</p>

§ 44, JF. § 83 I LOV OM SOCIAL SERVICE OM PRAKTISK HJÆLP I HJEMMET

Formål:	<p>Formålet med hjælp efter § 83 er at bidrage dels til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder, dels til at afhjælpe væsentlige følger af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. Hjælpen efter § 83 skal dermed ikke kun kompensere for væsentlige følger af nedsat funktionsevne, men også – i det omfang det er muligt – fremme den enkeltes muligheder for at leve et liv med bedst mulig funktionsevne.</p> <p>Formålet med ydelsen er tillige særligt i forhold til børn, at sikre, at børn og unge, der midlertidigt eller varigt har behov for personlig hjælp eller pleje og praktisk støtte til nødvendige opgaver i hjemmet, kan få tilbud om hjælp til disse funktioner.</p>
---------	-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

<p>Målgruppe:</p>	<p>Målgruppen er personer, som på grund af midlertidigt eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke selv kan udføre personlig hjælp og pleje og som har brug for hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet.</p> <p>Bestemmelserne finder tilsvarende anvendelse vedrørende børn, der har behov herfor.</p>
<p>Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:</p>	<p>Personlig hjælp, omsorg og pleje og hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet skal gives til personer, som ikke selv kan udføre opgaverne på grund af midlertidigt eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer.</p> <p>Personlig hjælp og pleje: Hjælpen til personlig hjælp og pleje kan fx være til personlig hygiejne, af- og påklædning og hjælp til spisning.</p> <p>Hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet: Hjælpen til praktisk hjælp kan fx være til rengøring, tøjvask, indkøb og oprydning i hjemmet.</p>
<p>Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:</p>	<p>Principmeddelelse 67-17: Kommunen skal tilbyde personlig og praktisk hjælp til personer med nedsat funktionsevne.</p> <p>Kommunen skal også tilbyde afløsning eller aflastning til ægtefæller, forældre og andre pårørende, der passer en person med nedsat funktionsevne.</p> <p>Bestemmelserne om hjælp til personlig og praktisk hjælp, aflastning og afløsning er i servicelovens afsnit om hjælp til voksne.</p> <p>I servicelovens afsnit om hjælp til børn, er der dog indsat en bestemmelse, som medfører, at hjælpen også kan bevilges til børn og unge under 18 år med nedsat funktionsevne.</p> <p>Personlig og praktisk hjælp, aflastning og afløsning til børn og unge under 18 år kan kun gives som en naturalydelse, som administreres af kommunen.</p> <p>Personlig og praktisk hjælp, aflastning og afløsning stilles til rådighed af kommunen. Det vil sige, at hjælpen gives som en naturalydelse. Det betyder, at hjælpen administreres af kommunen.</p>

Henvisninger:	<p>Vejledning nr. 9007 af 7. januar 2014, om særlig støtte til børn og unge og deres familier (Vejledning nr. 3 til serviceloven), punkt 262.</p> <p>Vejledning nr. 9341 af 8. maj 2015, om hjælp og støtte efter serviceloven (Vejledning nr. 2 til serviceloven), punkt 59.</p>
---------------	-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

§ 44, JF. § 84, STK. 1 I LOV OM SOCIAL SERVICE OM AFLØSNING/AFLASTNING

Formål:	Formålet med ydelsen om at afløse eller aflaste pårørende er at tage hånd om den store belastning - både fysisk og psykisk - det kan være at passe passer et barn eller en ung med en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne i hjemmet. Formålet er også at sikre, at barnet eller den unge, kan blive boende i hjemmet.
Målgruppe:	<p>Målgruppen er forældre eller andre nære pårørende, der passer et barn med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.</p> <p>At være omfattet af målgruppen forudsætter, at barnet har en nedsat funktionsevne, og at forældrene eller andre nære pårørende, der passer barnet, har behov for afløsning eller aflastning som følge af barnets funktionsnedsættelse.</p>
Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:	<p>Der sondres i bestemmelsen mellem afløsning i hjemmet og aflastning uden for hjemmet.</p> <p>Afløsning og aflastning kan bevilges til forskellige formål. Det kan eksempelvis være fordi forældrene har behov for at få alene tid eller hjælp til at tilgodese omsorg og tid til søskende. Afløsning og aflastning kan også gives i form af hjælp og støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet samt personlig hjælp, pleje og omsorg.</p>
Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:	<p>Principmeddelelse 85-13:</p> <p>Aflastning for børn skal tilbydes efter servicelovens § 84, stk. 1, jf. § 44, når behovet for aflastning er opstået alene på grund af barnets funktionsnedsættelse, og når aflastningen sker af hensyn til den øvrige familie.</p>

	<p>Er der tale om et behov for aflastning på grund af barnets særlige behov for støtte, skal aflastningen finde sted efter servicelovens § 52, stk. 3, nr. 5.</p> <p>Servicelovens § 41, om nødvendige merudgifter er subsidiær i forhold til servicelovens regler om aflastning i § 84, stk. 1, jf. § 44 og § 52, stk. 3, nr. 5. Det vil sige, at der alene kan ydes hjælp til dækning af nødvendige merudgifter til aflastning i eget hjem, hvis en af de øvrige aflastningsordninger ikke i tilstrækkeligt omfang kan løse behovet.</p> <p>Principmeddelelse 3-18: Kommunen skal efter serviceloven tilbyde afløsning eller aflastning til ægtefæller, forældre og andre pårørende, der passer en person med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.</p> <p>Denne hjælp kan bestå af hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet, og af personlig hjælp, pleje og omsorg. Afløsning eller aflastning kan gives uafhængigt af, om betingelserne i serviceloven for at få den nævnte hjælp i øvrigt er opfyldt. Der kan ikke som betingelse for afløsning eller aflastning stilles krav om omfanget eller karakteren af pasningen.</p>
Henvisninger:	<p>Vejledning nr. 9007 af 7. januar 2014, om særlig støtte til børn og unge og deres familier (Vejledning nr. 3 til serviceloven), punkt 262.</p> <p>Vejledning nr. 9341 af 8. maj 2015, om hjælp og støtte efter serviceloven (Vejledning nr. 2 til serviceloven), punkt 83.</p> <p>Lovforslag 178, 2009/2010 om Barnets reform, bemærkninger til § 1 nr. 3.</p>

Formål:	Formålet med ydelsen er at medvirke til, at børn og unge med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne selvstændiggøres og integreres i samfundet. Ledsagelse skal bidrage til, at børn og unge med en nedsat funktionsevne kan deltage i aktiviteter uden for hjemmet efter eget valg.
Målgruppe:	Målgruppen for ledsagelse er børn og unge mellem 12 og 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, som ikke kan færdes uden for hjemmet uden ledsagelse.
	Der kan ikke laves en udtømmende liste over hvilke formål, der kan bevilges ledsagelse til. Ledsageropgaven kan være forskellig i forhold

<p>Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:</p>	<p>til børn og unge med forskellige funktionsnedsættelser og deraf afledt ledsagerbehov.</p> <p>Der kan eksempelvis bevilges ledsagelse til at støtte barnet eller den unge til at komme udendørs i form af deltagelse i kulturelle og sociale aktiviteter, spising, fritidsaktiviteter, ved indkøb af dagligvarer og tøj.</p>
<p>Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:</p>	<p>Der er her ingen bemærkninger.</p>
<p>Henvisninger:</p>	<p>Lovforslag L 229 offentliggjort som Lov nr. 454 af 10. juni 1997 (§ 31 i serviceloven 1997 - § 45 i dag).</p> <p>Lov om social service (serviceloven), lov nr. 573 af 24. juni 2005, jf. lovbekendtgørelse nr. 1548 af 1. juli 2021, § 45.</p> <p>Vejledning nr. 9007 af 7. januar 2014, om særlig støtte til børn og unge og deres familier (Vejledning nr. 3 til serviceloven), punkt 263-274.</p>

<p>Formål:</p>	<p>Bestemmelsen i § 52 beskriver de foranstaltninger kommunen kan træffe afgørelse om, når et barn er i mistrivsel og barnet har et særligt behov for støtte. Dette sker på baggrund af en børnefaglig undersøgelse efter § 50, som skal afdække barnets og familiens forhold. På baggrund af denne undersøgelse kan kommunen vælge, den foranstaltning, der bedst kan løse de problemer og de behov familien og barnet har i den givne situation.</p>
<p>Målgruppe:</p>	<p>Børn og unge fra 0-18 år.</p>
<p>Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:</p>	<p>Efter servicelovens § 52 findes der flere forskellige indsatser, som kan iværksættes. De er som følger:</p> <p>Støtte i hjemmet:</p> <p>Efter stk. 3, nr. 2 kan der gives tilbud om praktisk, pædagogisk, eller anden støtte i hjemmet. Denne støtte kaldes ofte hjemme-hos-ord-</p>

ninger. Formålet er at få familien til at trives og fungere bedre. Støtten kan derfor være såvel af pædagogisk karakter som af praktisk art. En støtte til familien kan f.eks. bestå i at hjælpe familien med at strukturere hverdagen. Det kan f.eks. dreje sig om, at forældrene hjælpes til at sikre, at børnene kommer i skole eller dagtilbud hver dag, eller at forældrene hjælpes til en bedre kontakt eller relation til børnene.

Efter stk. 3, nr. 3 kan der gives tilbud om familiebehandling eller behandling af barnets eller den unges problemer. Familiebehandling kan både været et tilbud, hvor en eller flere familiekonsulenter kommer i hjemmet eller, hvor forældrene og eventuelt barnet modtager støtten i kommunens Familiehus. Formålet med familiebehandlingen er at give familien mere hensigtsmæssige samspilsformer og indbyrdes relationer. Midlerne vil være forskellige, men kan f.eks. bestå i udførelse af praktiske dagligdags opgaver, lege og spil, suppleret med familie- og gruppesamtaler og individuel støtte. Familiebehandling kan således også gives i form af f.eks. psykologsamtaler til en af forældrene. Behandling af barnets eller den unges problemer kan eksempelvis bestå i, at barnet eller den unge bevilges dagbehandling i enten en offentlig eller privat institution eller bevilges en socialpædagogisk friplads. Det kan også være psykologsamtaler til barnet.

Døgnophold:

Efter stk. 3, nr. 4 kan der gives tilbud om døgnophold for både forældremyndighedsindehaveren, barnet og andre medlemmer af familien i plejefamilie, på et opholdssted eller en døgninstitution eller i et botilbud. Der er ikke tale om en anbringelse uden for hjemmet, da barnet stadig bor sammen med forældremyndighedsindehaver, men det er en mulighed for at give hjælp i et større omfang, end det vil kunne tilbydes ved familiebehandling efter nr. 3. Bestemmelsen bruges ofte ved nyfødte børn, hvor der er bekymring for forældreevnen. Døgnophold kan derfor også foregå som del af en undersøgelse af forældreevnen.

Aflastning:

Efter stk. 3, nr. 5 kan der gives tilbud om aflastningsordning i en plejefamilie, en netværksplejefamilie på et opholdssted eller døgninstitution. Barnet bor typisk nogle døgn om måneden i aflastningsfamilien eller på opholdsstedet/døgninstitutionen, og i ferieperioder kan det være 2-3 uger ad gangen. Barnet må dog ikke tilbringe mere end halvdelen af sine døgn i aflastningsordningen, da der så reelt vil være tale om en anbringelse uden for hjemmet, jf. Principafgørelse 44-11.

Kontaktperson:

Efter stk. 3, nr. 6 kan der udpeges en fast kontaktperson for barnet eller for hele familien. En kontaktperson vil fx kunne støtte barnet i

at styrke sine sociale færdigheder, støtte op om fritidsaktiviteter eller fungere som en ekstra voksen uden for familien, som barnet kan dele sine tanker med. For så vidt angår udpegning af en fast kontaktperson til hele familien, er denne mulighed bl.a. et led i styrkelsen af den særlige indsats over for utilpassede unge.

Anbringelse:

Efter stk. 3, nr. 7 kan barnet anbringes uden for hjemmet på et anbringelsessted. Det kan både være i en plejefamilie, netværksplejefamilie eller et opholdssted eller en døgninstitution. Anbringelse uden for hjemmet kan både ske med samtykke fra forældremyndighedsindehaver og som en tvangsmæssig foranstaltning efter § 58, hvis der ikke kan opnås samtykke til anbringelsen fra forældremyndighedsindehaver. Sagen skal i dette tilfælde forelægges kommunens børn og unge-udvalg, som træffer afgørelsen. Anbringelse uden for hjemmet er den mest indgribende foranstaltning efter § 52 og bruges, hvis andre foranstaltninger i § 52 ikke er tilstrækkelige ift. at sikre barnets muligheder for personlig udvikling, sundhed og et selvstændigt voksenliv som deres jævnaldrende, jf. formålsbestemmelsen i § 46.

Anden form for støtte:

Efter bestemmelsens stk. 3, nr. 1 kan der træffes afgørelse om ophold i dagtilbud, fritidshjem, ungdomsklub, uddannelsessted el. lign. Dette kan tilbydes familier, når det må antages, at der over et vist forløb kan være behov for særlig støtte til barnet eller den unge eller familien. Der kan være tale om f.eks. opdragelsesproblemer, sociale eller psykiske problemer, funktionsnedsættelse eller kriminalitet. Deltagelse i forskellige foreningsaktiviteter, f.eks. sportsforeninger, kan også være en del af den plan, som familien skal følge.

Efter stk. 3, nr. 8 kan kommunen iværksætte støtte i form af formidling af praktiktilbud hos en offentlig eller privat arbejdsgiver og i den forbindelse udbetaling af godtgørelse til den unge. Muligheden for at udbetale en godtgørelse til den unge i forbindelse med formidlingen af et praktiktilbud er et led i indsatsen over for utilpassede unge, idet den giver mulighed for at motivere særligt socialt belastede unge til at lade sig integrere i det almindelige samfundsliv. Målgruppen er således socialt belastede unge, der har problemer med at begå sig i livet.

Kommunen kan desuden tilbyde anden hjælp, der har til formål at yde rådgivning, behandling og praktisk og pædagogisk støtte efter stk. 3, nr. 9. Bestemmelsen har til formål at give kommunen vide rammer i forhold til tilrettelæggelsen af indsatsen, så det er muligt at etablere foranstaltningstyper, som ikke er nævnt i § 52, stk. 3 i øvrigt.

<p>Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:</p>	<p>Principafgørelse 44-11:</p> <p>Fast ophold uden for hjemmet fra torsdag efter skole til mandag morgen er af et sådant omfang, at det skal bevilliges efter reglerne om anbringelse uden for hjemmet. Opholdet kan således ikke etableres som aflastning.</p> <p>Principafgørelse 85-13:</p> <p>Aflastning for børn skal tilbydes efter servicelovens § 84, stk. 1, jf. § 44, når behovet for aflastning er opstået alene på grund af barnets funktionsnedsættelse, og når aflastningen sker af hensyn til den øvrige familie. Er der tale om et behov for aflastning på grund af barnets særlige behov for støtte, skal aflastningen finde sted efter servicelovens § 52, stk. 3, nr. 5.</p>
<p>Henvisninger:</p>	<p>Betænkning nr. 1212/1990 om de retlige rammer for indsatsen over for børn og unge. Vejledning nr. 9142 af 26/02/2019 – Vejledning om indsatser og særlig støtte til børn og unge og deres familier. Bekendtgørelse af lov om social service nr. 1548 af 01/07/2021.</p>

§ 76 I LOV OM SOCIAL SERVICE OM EFTERVÆRN

<p>Formål:</p>	<p>Formålet med efterværn knytter sig til formålsbestemmelsen i servicelovens § 46, hvoraf det følger, at formålet med bestemmelserne er at yde støtte til unge, der har et særligt behov herfor, for at sikre, at disse unge kan opnå samme mulighed for personlig udvikling, sundhed og et selvstændigt voksenliv som deres jævnaldrende.</p> <p>Formålet med efterværnsbestemmelsen er helt konkret at tilbyde unge i alderen fra 18 til 22 år hjælp, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges behov for støtte, og når den unge er indforstået hermed. Hjælpen skal bidrage til en god overgang til en selvstændig tilværelse, og herunder have fokus på at understøtte den unges uddannelse og beskæftige samt øvrige relevante forhold.</p>
<p>Målgruppe:</p>	<p>Unge i alderen 18-22 år</p>
<p>Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:</p>	<p>Efter servicelovens § 76 findes der flere forskellige indsatser, som kan iværksættes. De er som følger:</p> <p>Kontaktperson:</p>

	<p>Efter § 76, stk. 2 kan der træffes afgørelse om, at en udpeget fast kontaktperson opretholdes efter det fyldte 18. år. Dette kan tilbydes unge, som har haft en kontaktperson indtil det fyldte 18. år.</p> <p>Efter § 76, stk. 3, nr. 2 kan der træffes afgørelse om at udpege en fast kontaktperson til unge, som er eller var anbragt uden for hjemmet på et anbringelsessted umiddelbart inden det fyldte 18. år.</p> <p>Efter § 76, stk. 5 <i>skal</i> unge, der umiddelbart inden det fyldte 18. år er eller har været anbragt uden for hjemmet uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, tilbydes en kontaktperson frem til det fyldte 23. år, hvis der ikke tilbydes støtte i form af fortsat anbringelse.</p> <p>Efter § 76, stk. 6 <i>skal</i> den unge tilbydes en kontaktperson frem til den unge fylder 19 år, hvis den unge umiddelbart inden det fyldte 18. år, har været anbragt på eget værelse, kollegie eller kollegielignende opholdssteder. Støtten skal kun tilbydes, hvis der ikke tilbydes en fortsat anbringelse.</p> <p>Anbringelse</p> <p>Efter § 76, stk. 3, nr. 1 kan den unge, der umiddelbart for inden det fyldte 18. år er eller var anbragt uden for hjemmet, tilbydes en fortsat anbringelse, hvor anbringelsen opretholdes på et anbringelsessted. Det kan eksempelvis ske på et opholdssted, på eget værelse eller i en plejefamilie.</p> <p>Udslusning</p> <p>I § 76, stk. 3, nr. 3 kan den unge, der umiddelbart for inden det fyldte 18. år er eller var anbragt uden for hjemmet, tilbydes en udslusningsordning i den unges hidtidige anbringelsessted. Der er her tale om et tilbud til unge, der har behov for ophold af kortere varighed i det tidligere anbringelsessted.</p> <p>Anden form for støtte</p> <p>I § 76, stk. 3, nr. 4 er der mulighed for at tilbyde den unge, der umiddelbart for inden det fyldte 18. år er eller var anbragt uden for hjemmet, andre former for støtte. Det kan eksempelvis være psykologsamtaler eller støtte via andre netværks-, eller samtalegrupper. Bestemmelsen er rettet mod støtte, som de øvrige bestemmelser ikke giver mulighed for.</p>
<p>Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:</p>	<p>Principmeddelelse 95-13:</p> <p>Unge i alderen 18-22 år kan få efterværn, hvis det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges behov for støtte, og hvis den unge er indforstået hermed. Støtten skal bidrage</p>

	til en god overgang til en selvstændig voksentilværelse, og der skal blandt andet være fokus på at understøtte den unges uddannelse, beskæftigelse samt andre relevante forhold. Der skal være udsigt til en positiv udvikling i perioden med efterværn, men det er ikke et krav, at den unge er helt selvhjulpen ved det fyldte 23. år.
Data fra Ankestyrelsen (udfyldes af Analyse):	Realitetsbehandlede sager: 230 Omgørelsesprocent: 30,4 Vær obs. På at § 76 a. er med.
Henvisninger:	Vejledning nr. 9142 af 26. februar 2019 om vejledning om indsatser og særlig støtte til børn og unge og deres familier punkt 380-384 og Lovforslag nr. L232 af 30. marts 2000 om forslag til lov om ændring af lov om social servicelove og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område samt lovforslag 2009/1 LF 178 (L 178 om lov om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale områder og forældreansvarsloven fra 2009).

§ 83 I LOV OM SOCIALSERVICE OM PRAKTISK OG PERSONLIG HJÆLP, SAMT MADSERVICE

Formål:	Formålet med hjælpen er at bidrage dels til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder, dels til at afhjælpe væsentlige følger af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer.
Målgruppe:	Personer, som på grund af midlertidigt eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke selv kan udføre disse opgaver.
Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:	Hjælp til selvhjælp, dvs. som supplerende hjælp til opgaver, som modtageren midlertidigt eller varigt er ude af stand til eller kun meget vanskeligt kan udføre på egen hånd. Praktiske opgaver. Det kan være opgaver som støvsugning, rengøring på badeværelset og i køkkenet. Personlige opgaver. Det kan være opgaver omkring den personlige pleje af borger; det kan eksempelvis være at få borgeren i bad eller vaske hår. Madservice. Maden leveres/afhentes/indtages hos en leverandør.

<p>Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:</p>	<p>11-19: definerer målgruppen for madserviceordning versus praktisk hjælp og/eller socialpædagogisk støtte til madlavning.</p> <p>10-19: definerer målgruppen for hhv. personlig pleje og praktisk hjælp versus socialpædagogisk støtte.</p> <p>3-19. Det kan være relevant, at kommunen foretager en afvejning af husstandens samlede ressourcer ved vurderingen af borgers ret til hjælp.</p> <p>75-16. Personlig hjælp og pleje kan bevilges ud af hjemmet.</p> <p>13-16. Borger har ikke ret til madudbringning, hvis borgeren selvstændigt kan varetage opgaven ved brug af teknologiske hjælpemidler.</p> <p>20-15. Kommunen skal altid foretage en konkret og individuel vurdering og denne vurdering går forud for et eventuelt kommunalt serviceniveau.</p> <p>83-12. Borger, som kan varetage praktiske opgaver, ved at bruge mindre belastende arbejdsstillinger, opdeling af opgaver eller ved brug af redskaber og teknologiske hjælpemidler (fx robotstøvsuger) er ikke i personkredsen for praktisk hjælp.</p> <p>82-12. at serviceniveauet skal fraviges i de tilfælde, hvor borgerens behov nødvendiggør dette, og at mere subjektivt prægede forhold skal indgå i vurderingen af borgerens behov, såsom borgerens værdighed, integritet og personlige glæde ved at leve i et rent hjem, og navnlig borgerens mulighed for at leve et så normalt liv som muligt, herunder et socialt liv.</p> <p>53-12. Borger kan have ret til hjælp til konkrete, nødvendige praktiske opgaver i forbindelse med pasning af et barn.</p>
<p>Henvisninger:</p>	<p>Lovforslag L 229 offentliggjort som Lov nr. 454 af 10. juni 1997 (§ 71 i serviceloven 1997 - § 83 i dag).</p> <p>Lov om social service (serviceloven), lov nr. 573 af 24. juni 2005, jf. lovbekendtgørelse nr. 1548 af 1. juli 2021, § 83.</p> <p>Pkt. 59 i vejledning nr. 9341 af 8. maj 2015 om hjælp og støtte efter serviceloven.</p>

§ 85 I LOV OM SOCIAL SERVICE OM SOCIALPÆDAGOGISK STØTTE

Formål:	Formålet med indsatsen efter § 85 om socialpædagogisk støtte er at styrke den enkeltes funktionsmuligheder eller at kompensere for nedsat funktionsevne. Indsatsen tager således sigte på, at den enkelte kan bevare eller forbedre sin fysiske- eller psykiske funktionssevne eller særlige sociale problemer.
Målgruppe:	Personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer.
Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:	Socialpædagogisk bistand kan bestå af et bredt spektrum af socialpædagogiske foranstaltninger og andre støtteforanstaltninger. Der kan f.eks. gives vejledning, rådgivning, optræning og hjælp til selvhjælp til at udføre dagligdagens gøremål. Det er derfor opgavetyper som posthåndtering, hjælp til struktur, planlægning og vejledning samt socialpædagogisk ledsagelse m.v.
Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:	<p>10-19: definerer målgruppen for hhv. personlig pleje og praktisk hjælp versus socialpædagogisk støtte.</p> <p>11-19: definerer målgruppen for madserviceordning versus praktisk hjælp og/eller socialpædagogisk støtte til madlavning.</p> <p>21-18: beskriver personkredsen for socialpædagogisk støtte i egen bolig versus midlertidigt botilbud.</p> <p>6-18: beskriver personkredsen for socialpædagogisk støtte og opgavetyper.</p> <p>2-18: vedrører borgerens mulighed for at samarbejde på grund af funktionsnedsættelse eller særlige sociale problemer.</p> <p>76-17: vedrører kommunens leverandørvalg, herunder om der er tale om faktisk forvaltningsvirksomhed eller væsentligt indgribende beslutninger over for borgeren.</p> <p>63-17: definerer snitfladen mellem behandling og socialpædagogisk støtte.</p> <p>60-17: sætter fokus på betydningen af, om borgeren kan varetage egne interesser på grund af kognitiv funktionsnedsættelse m.v.</p> <p>29-17: beskriver borgerens mulighed for at få hjælp til ferie og aktiviteter (under ophold i Danmark).</p> <p>78-15: beskriver snitfladen mellem ledsageordningen og socialpædagogisk støtte.</p>

	<p>52-15: vedrører ledsagelse til lægeordnede aktiviteter.</p> <p>60-15: beskriver hvordan kommunerne skal iagttage kompensationsprincippet - også i forhold til anvendelse af serviceniveauer.</p>
Data fra Ankestyrelsen (udfyldes af Analyse):	<p>Realitetsbehandlede sager: 322</p> <p>Omgørelsesprocent: 44,7</p>
Henvisninger:	<p>Lovforslag L 229 offentliggjort som Lov nr. 454 af 10. juni 1997 (§ 71 i serviceloven 1997 - § 85 i dag).</p> <p>Lov om social service (serviceloven), lov nr. 573 af 24. juni 2005, jf. lovbekendtgørelse nr. 1548 af 1. juli 2021, § 85.</p> <p>Pkt. 5 i vejledning om socialpædagogisk bistand, støtte- og kontaktpersoner, behandling og pasning af nærtstående efter reglerne i serviceloven. Børne- og Socialministeriets vejledning nr. 10284 af 11/12 2017.</p>

§ 94 I LOV OM SOCIAL SERVICE OM SELVUDPEGET HJÆLP

Formål:	Den selvudpegede hjælper skal, som hjælper, bevilget efter servicelovens § 83, arbejde med et aktiverende sigte, således at borgeren i videst muligt omfang inddrages i udførelsen af opgaverne.
Målgruppe:	En modtager af praktisk og personlig hjælp, der er omfattet af bestemmelserne om frit valg, har mulighed for selv at udpege en person til at udføre den personlige og praktiske hjælp
Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:	Selvudpeget hjælper til at udføre praktiske og personlige opgaver.
Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:	<p>3-18. En ordning med selvudpeget hjælp er som udgangspunkt ikke forenelig med en bevilling med afløsning og aflastning.</p> <p>76-15. Den selvudpegede hjælp kan gives fra det tidspunkt, hvor hjælperen er blevet godkendt af kommunen.</p> <p>53-15. En borger kan godt gøre brug af ordningen om selvudpeget hjælper til hjælp i hjemmet, selvom borgeren er under værgemål.</p>
Henvisninger:	Lovforslag L 229 offentliggjort som Lov nr. 454 af 10. juni 1997 (§ 75 f i serviceloven 1997 - § 94 i dag).

	<p>Lov om social service (serviceloven), lov nr. 573 af 24. juni 2005, jf. lovbekendtgørelse nr. 1548 af 1. juli 2021, § 94.</p> <p>Pkt. 78 i vejledning nr. 9341 af 8. maj 2015 om hjælp og støtte efter serviceloven.</p>
--	-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

§ 95 I LOV OM SOCIAL SERVICE OM EN ORDNING MED KONTANT TILSKUD

Formål:	<p>Det overordnede formål med en ordning med kontant tilskud er, at borgere, der opfylder betingelserne, kan ansætte hjælpere, der tager udgangspunkt i borgerens selvbestemmelse, og som dermed kan tilpasses borgernes ønsker og behov.</p> <p>Formålet er samtidig at skabe mulighed for helhedsorienteret hjælp for borgere med et omfattende hjælpebehov.</p>
Målgruppe:	<p>Borger med et betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har behov for personlig hjælp og pleje og for støtte til løsning af nødvendige praktiske opgaver i hjemmet i mere end 20 timer ugentligt.</p> <p>Borgere med et større hjælpebehov, men dog et behov, som kan opfyldes indenfor rammerne af servicelovens § 83 (om praktisk og personlig hjælp) og § 84 (om afløsning og aflastning).</p>
Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:	<p>Ordning med kontant tilskud, som omfatter praktiske og personlige opgaver. Opgaverne knytter sig primært til hjemmet, men kan opgaverne kan også udføres uden for hjemmet.</p>
Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:	<p>104-19. Ved beregning af tilskud til hjælpernes løn skal kommunen tage udgangspunkt i grundlønnen for sammenlignelig faggrupper.</p> <p>67-17. En ordning med kontant tilskud kan ikke ydes til personer under 18 år.</p> <p>27-17. Kommunen kan politisk fastsætte et serviceniveau om, at kontant tilskud som naturalhjælp eller som udbetaling til en nærtstående som udgangspunkt ikke er en del af kommunens serviceniveau. Kommunen skal dog konkret fravige et sådant serviceniveau, hvis hensynet til borger taler herfor.</p> <p>75-16. Personlige og praktiske opgaver kan bevilges ud af hjemmet.</p> <p>63-15. Der kan ikke bevilges overvågning, som en del af en ordning med kontant tilskud.</p>

Henvisninger:	<p>Lovforslag L 229 offentliggjort som Lov nr. 454 af 10. juni 1997 (§ 76 i serviceloven 1997 - § 95 i dag).</p> <p>Lov om social service (serviceloven), lov nr. 573 af 24. juni 2005, jf. lovbekendtgørelse nr. 1548 af 1. juli 2021, § 95.</p> <p>Pkt. 1 i vejledning n r. 10325 af 12. december 2017 om kontant tilskud til ansættelse af hjælpere og borgerstyret personlig assistance.</p>
---------------	--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

§ 96 I LOV OM SOCIAL SERVICE OM BORGERSTYRET PERSONLIG ASSISTANCE

Formål:	<p>Det overordnede formål med en ordning med borgerstyret personlig assistance er at skabe grundlag for fleksible ordninger, der tager udgangspunkt i borgerens selvbestemmelse, så borgeren kan fastholde eller opbygge et selvstændigt liv.</p> <p>Formålet er samtidig, at der skabes mulighed for helhedsorienteret hjælp for borgere med et omfattende hjælpebehov.</p>
Målgruppe:	Borgere med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har et behov, som gør det nødvendigt at yde denne ganske særlige støtte.
Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:	<p>Ordning med borgerstyret personlig assistance, som omfatter personlige pleje og praktiske opgaver, overvågning eller ledsagelse.</p> <p>Ordningen omfatter både hjælp i og udenfor hjemmet.</p>
Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:	<p>104-19. Ved beregning af tilskud til hjælpernes løn skal kommunen tage udgangspunkt i grundlønnen for sammenlignelig faggrupper.</p> <p>33-19. Om sammenhængen mellem en ordning med borgerstyret personlig assistance og personlig assistance efter lov om kompensation for handicappede i erhverv.</p> <p>3-19. Det kan være relevant, at kommunen foretager en afvejning af husstandens samlede ressourcer ved vurderingen af borgers ret til hjælp.</p> <p>18-18. Beskrivelsen af den personkreds, der har ret til en ordning med borgerstyret personlig assistance.</p> <p>66-16. En borger har ikke ret til at medtage borgerstyret personlig assistance ved behandling og indlæggelser m.v. på sygehus.</p> <p>110-11. Om udmåling af hjælpertimer.</p>

	87-09. Det er ikke udgangspunktet for en ordning med borgerstyret personlig assistance, at borger har ret til hjælp 24 timer i døgnet.
Henvisninger:	<p>Lovforslag L 229 offentliggjort som Lov nr. 454 af 10. juni 1997 (§ 77 i serviceloven 1997 - § 96 i dag).</p> <p>Lov om social service (serviceloven), lov nr. 573 af 24. juni 2005, jf. lovbekendtgørelse nr. 1548 af 1. juli 2021, § 96.</p> <p>Pkt. 1 i vejledning n r. 10325 af 12. december 2017 om kontant tilskud til ansættelse af hjælpere og borgerstyret personlig assistance.</p>

§ 97 I LOV OM SOCIAL SERVICE OM LEDSAGERORDNING

Formål:	Formålet med ledsagelse er at medvirke til integration i samfundet, ved at give borgerne mulighed for at deltage i selvvalgte fritidsaktiviteter. Ledsagerordningen skal ses som et led i bestræbelserne på at øge mulighederne for selvstændighed, valgfrihed og ansvar for egen tilværelse hos borgere med handicap.
Målgruppe:	Ledsagerordningen ydes til borgere mellem 18 år og folkepensionsalderen. Ledsagelse ydes til borgere, som på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne ikke kan færdes uden for hjemmet uden ledsagelse.
Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:	<p>At komme hjemmefra, købe ind, gå til massage eller lignende. Deltage i kulturelle og sociale aktiviteter, herunder f.eks. aktiviteter i relation til børn i familien, uden at skulle bede familie, venner eller medarbejdere i bo miljøet om hjælp.</p> <p>Ordningen kan, både for borgere, der lever et relativt aktivt liv og for andre, der lever mere isoleret, medvirke til, at de kan deltage i aktiviteter uden for hjemmet efter eget valg.</p>
Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:	<p>95-16. Borger skal have mulighed for at deltage i selvvalgte aktiviteter.</p> <p>78-15. Hvis det vurderes, at borgeren ikke kan færdes alene på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, skal der foretages en vurdering af, om borgeren har behov for socialpædagogisk støtte.</p> <p>52-15. Ledsagerordning skal bruges til selvvalgte aktiviteter og ikke til aktiviteter, der er lægeordineret.</p> <p>94-11. Der kan ikke dækkes nødvendige merudgifter til ledsagers transport og aktiviteter.</p>

	<p>74-10. Personkreds-vurdering af en borger med kommunikationshandicap.</p> <p>C-20-03. Borger, der har en ledsagerordning, bestemmer selv hvilke aktiviteter han ønsker at blive ledsaget til.</p>
Henvisninger:	<p>Lovforslag L 229 offentliggjort som Lov nr. 454 af 10. juni 1997 (§ 78 i serviceloven 1997 - § 97 i dag).</p> <p>Lov om social service (serviceloven), lov nr. 573 af 24. juni 2005, jf. lovbekendtgørelse nr. 1548 af 1. juli 2021, § 97.</p> <p>Pkt. 2 i vejledning nr. 9286 af 26. april 2018 om ledsageordning, kontaktperson til døvblinde, funktionsevne-metoden, beskyttet beskæftigelse og aktivitets- og samværstilbud.</p>

§ 100 I LOV OM SOCIAL SERVICE OM DÆKNING AF NØDVENDIGE MERUDGIFTER

Formål:	At kompensere borgere med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne for de merudgifter, som er en nødvendig konsekvens af funktionsnedsættelsen.
Målgruppe:	Borgere med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Der skal være tale om en langvarig lidelse af indgribende karakter i den daglige tilværelse, som medfører, at der ofte må sættes ind med ikke uvæsentlige hjælpeforanstaltninger.
Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:	<p>Det kan være mange forskellige udgifter, som borgeren kan få dækket efter denne bestemmelse.</p> <p>Det afgørende er, at der er tale om udgifter, der er højere end de udgifter, som personer på samme alder og samme livssituation, som dig, men uden en funktionsnedsættelse også har, og at den ekstra udgift er en nødvendig følge af borgerens funktionsnedsættelse.</p> <p>Eksempler på merudgifter, som borgeren kan få dækket, hvis betingelserne konkret er opfyldt, kan være udgifter til husleje, bil, handicapbetinget og ordinær kørsel, fritidsaktiviteter, hånds-rækninger, medicin, ferie.</p>
Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:	<p>84-19. Beskrivelse af praksis om personkreds-vurderingen.</p> <p>50-19. Kommunen skal anvende funktionsevne- eller voksenedretningsmetoden ved oplysning af en vurdering af, om borger er omfattet af personkredsen.</p>

	<p>8-19. Dækning af merudgifter til fritidsaktiviteter.</p> <p>70-17. Dækning af merudgifter til transport og bil.</p> <p>22-17, 77-16 og C-7-07. Princippet om sektoransvar.</p> <p>79-16. Beregning og omberegning af merudgifter.</p> <p>75-16, 28-16, C-19-07 og C-15-05. Håndsrækninger til praktiske opgaver.</p> <p>67-16. Personkredsvurdering i forhold til personer, der lider af cøliaki, laktoseintolerance og fødevareallergi.</p> <p>111-15. Dækning af merudgifter til druesukker til personer med diabetes.</p> <p>110-15 og 122-13. Dækning af merudgifter til husleje.</p> <p>46-16. Dækning af merudgifter til specialvarer til personer med diabetes.</p> <p>31-14. Dækning af merudgifter til kopimedicin.</p> <p>83-13. Borger skal have en varig nedsættelse af funktionsevnen, som ikke kan forbedres ved behandling.</p> <p>57-13. Dækning af merudgifter til handicapbetinget kørsel til behandling hos fysioterapeut uden for hospital.</p> <p>56-13. Dækning af merudgifter til handicapbetinget kørsel til og fra indlæggelser på hospital.</p> <p>163-12, C-34-07 og C-37-04. Dækning af merudgifter til ferie i Danmark.</p> <p>225-11. Dækning af merudgifter til drift af hjælpemiddel.</p> <p>161-11. Udgiften til kanyleboks kan ikke dækkes som en nødvendig merudgift.</p> <p>113-11 og 112-11. Dækning af merudgifter til medicin mod erektil dysfunktion.</p> <p>207-10. Udgiften til forhøjet præmie til livsforsikring kan ikke dækkes, som en nødvendig merudgift.</p> <p>130-10. Dækning af merudgifter til ekstra varme.</p> <p>103-10. Udgiften til ulykkesforsikring kan ikke dækkes, som en nødvendig merudgift.</p>
--	---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

	<p>80-10 og 67-10. Det er ikke hensigten med bestemmelsen om dækning af merudgifter at dække udgifter som en særbestemmelse har taget stilling til, at udgiften ikke kan dækkes.</p> <p>230-09. Dækning af merudgifter til kost til personer med diabetes.</p>
Henvisninger:	<p>Lovforslag L 229 offentliggjort som Lov nr. 454 af 10. juni 1997 (§ 84 i serviceloven 1997 - § 100 i dag).</p> <p>Lov om social service (serviceloven), lov nr. 573 af 24. juni 2005, jf. lovbekendtgørelse nr. 1548 af 1. juli 2021, § 100.</p> <p>Pkt. 3 i vejledning nr. 10280 af 14. december 2017 om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse.</p>

§ 103 I LOV OM SOCIAL SERVICE OM BESKYTTET BESKÆFTIGELSE

Formål:	Tilbud om beskyttet beskæftigelse skal have et erhvervspræget formål. Beskyttet beskæftigelse skal tilbydes efter borgerens ønsker og evner, når kommunen har vurderet, at borgeren er omfattet af personkredsen for beskyttet beskæftigelse.
Målgruppe:	<p>Kommunen skal tilbyde beskyttet beskæftigelse til borgere med begrænsninger i arbejdsevnen, og som ikke er i stand til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet.</p> <p>Målgruppen for bestemmelsen er borgere med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og borgere med særlige sociale problemer, som ikke kan påtage sig et ordinært arbejde eller deltage i et tilbud om aktivering eller revalidering eller opnå ansættelse i et fleksjob eller i et job med løntilskud for førtidspensionister.</p>
Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:	Beskyttet beskæftigelse på beskyttede værksteder, eller under andre organisatoriske rammer, eksempelvis i forbindelse med andre offentlige tilbud. Et tilbud kan også være tilrettelagt i kombination med et tilbud om specialundervisning, ligesom et tilbud kan organiseres i private virksomheder.
Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:	90-14. Et tilbud om beskyttet beskæftigelse kan ikke nedsættes med henvisning til et aktivitets- og samværstilbud, medmindre borgerens behov eller funktionsevne har ændret sig i overensstemmelse hermed.

Henvisninger:	<p>Lovforslag L 229 offentliggjort som Lov nr. 454 af 10. juni 1997 (§ 87 i serviceloven 1997 - § 103 i dag).</p> <p>Lov om social service (serviceloven), lov nr. 573 af 24. juni 2005, jf. lovbekendtgørelse nr. 1548 af 1. juli 2021, § 103.</p> <p>Pkt. 60 i vejledning nr. 9286 af 26. april 2018 om ledsageordning, kontaktperson til døvblinde, funktionsevne metoden, beskyttet beskæftigelse og aktivitets- og samværstilbud.</p>
---------------	--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

§ 104 I LOV OM SOCIAL SERVICE OM AKTIVITETS- OG SAMVÆRSTILBUD

Formål:	Formålet er at skabe indhold i hverdagen for personer, som på grund af deres funktionsnedsættelse ikke har mulighed for at deltage i aktiviteter på lige fod med personer uden funktionsnedsættelse. Kommunen skal ved bevilling af tilbuddet tage udgangspunkt i borgerens funktionsnedsættelse og sikre, at det bevilgede tilbud opfylder behovet for socialt samvær eller stimulering til at øge egne færdigheder.
Målgruppe:	Kommunen skal foretage en konkret og individuel vurdering af borgerens behov for aktivitets- og samværstilbud. Der skal være tale om en betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer, som medfører et behov for socialt samvær eller stimulering til at øge egne færdigheder ved aktiviteter og livsudfoldelse.
Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:	I mange aktivitets- og samværstilbud tilrettelægges aktiviteter af sundhedsfremmende karakter, støtte til at komme i beskæftigelse og aktiviteter med et idrætsmæssigt indhold. Aktivitets- og samværstilbud tilbydes i praksis under mange betegnelser, hvor væresteder, sociale caféer, varmerestuer, daghjem, klubber og Fountain House er nogle af de mest almindelige. Andre indgår som en del af tilbuddet på boformer, herunder forsorgshjem.
Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:	89-14. En ændring, herunder nedsættelse, af en borgers aktivitets- og samværstilbud forudsætter en konkret og individuel vurdering, hvor borgerens ønsker og funktionsevne inddrages.
Henvisninger:	<p>Lovforslag L 229 offentliggjort som Lov nr. 454 af 10. juni 1997 (§ 88 i serviceloven 1997 - § 104 i dag).</p> <p>Lov om social service (serviceloven), lov nr. 573 af 24. juni 2005, jf. lovbekendtgørelse nr. 1548 af 1. juli 2021, § 104.</p>

	Pkt. 76 i vejledning nr. 9286 af 26. april 2018 om ledsageordning, kontaktperson til døvblinde, funktionsevnetemetoden, beskyttet beskæftigelse og aktivitets- og samværstilbud.
--	----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

§ 107 I LOV OM SOCIAL SERVICE OM MIDLERTIDIGT BOTILBUD	
Formål:	Formålet med et midlertidigt botilbud er at tilbyde en målrettet indsats i en fysisk boligmæssig ramme med henblik på udredning, udvikling eller stabilisering af borgerens funktionsevne. Hensigten er at få en afklaring af fremtidig boform og støtteforanstaltninger.
Målgruppe:	<p>Personer som på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov for et midlertidigt botilbud. Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, er det personer med behov for aflastning, optræning, afprøvning af fremtidige bomuligheder, udslusning m.v.</p> <p>Det er også personer med betydelig nedsat fysisk og psykisk funktionsevne, der har behov for omfattende hjælp til almindelige daglige funktioner eller for pleje, eller som i en periode har behov for særlig behandlingsmæssig støtte. Det er ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, personer, hvis behov er så omfattende, at de ikke kan dækkes på anden vis. Der kan være tale om behov for aflastning, behandling, optræning og udslusning m.v.</p> <p>Derudover er det personer med nedsat psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer, der har behov for pleje eller behandling, og som på grund af disse vanskeligheder ikke kan klare sig uden støtte. Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, kan det dels være personer med stofmisbrug som hovedproblem, dels personer med andre adfærdsmæssige problemer af psykisk eller social karakter, herunder personer med sindslidelser.</p>
Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:	Midlertidigt botilbud med fokus på aflastning, optræning, afprøvning af fremtidige bomuligheder, behandling, udslusning m.v.
Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:	<p>51-18: Fastslår at mindsteindgrebsprincippet ikke finder anvendelse i forhold til midlertidige botilbud.</p> <p>21-18: Beskriver snitfladen mellem hjælp i egen bolig og midlertidigt botilbud.</p>

	<p>2-18: Vedrører borgerens mulighed for at samarbejde på grund af funktionsnedsættelse eller særlige sociale problemer.</p> <p>71-14: Fastslår at borgere i personkredsen for midlertidige botilbud ikke kan visiteres til længerevarende botilbud.</p>
Data fra Ankestyrelsen (udfyldes af Analyse):	<p>Realitetsbehandlede sager: 246</p> <p>Omgørelsesprocent: 42,7</p>
Henvisninger:	<p>Lovforslag L 229 offentliggjort som Lov nr. 454 af 10. juni 1997 (§ 91 i serviceloven 1997 - § 107 i dag).</p> <p>Lov om social service (serviceloven), lov nr. 573 af 24. juni 2005, jf. lovbekendtgørelse nr. 1548 af 1. juli 2021, § 107.</p> <p>Pkt. 112 i vejledning om botilbud m.v. til voksne. Social- og Indenrigsministeriets vejledning nr. 9031 af 14/1 2021.</p>

§ 108 I LOV OM SOCIAL SERVICE OG § 105 I LOV OM ALMENE BOLIGER M.V. OM LÆNGEREVARENDE BOTILBUD

Formål:	Opretholde borgerens livskvalitet gennem kontakt, tilbud om samvær, omsorg og pleje.
Målgruppe:	Personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, som har behov for omfattende hjælp til almindelige daglige funktioner eller pleje, omsorg eller behandling, og som ikke kan få disse behov dækket på anden måde.
Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:	De længerevarende botilbud skal sikre, at der ydes en helhedsorienteret indsats afpasset den enkeltes særlige behov, og at dennes sociale og personlige funktion vedligeholdes, eller om muligt forbedres.
Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:	<p>2-19. Botilbudslignende tilbud er ikke omfattet af reglerne om frit valg af botilbud. Kommunen kan ikke udelukke borgers mulighed for frit valg ved at henvise til et botilbudslignende tilbud.</p> <p>57-17. Kommunen skal udpege en værge, ved behandling af en sag om tildeling af længerevarende botilbud, således at borgeren får mulighed for frit valg.</p> <p>41-15. Borgers ret til frit valg af længerevarende botilbud omfatter både tilbud efter servicelovens § 108 og almenboliglovens § 105.</p>

	<p>72-14. Borger kan have en nedsat funktionsevne i så betydelig en grad, at det ikke kan forenes med et botilbud efter almenboliglovens § 105.</p> <p>120-12 og 178-11. Botilbud skal være registreret på tilbudsportalen.</p> <p>165-10. Borger har ret til frit valg af botilbud, som skønnes egnet og ikke er væsentligt dyrere, end det tilbud, som kommunen peger på.</p>
Henvisninger:	<p>Lovforslag L 229 offentliggjort som Lov nr. 454 af 10. juni 1997 (§ 92 i serviceloven 1997 - § 108 i dag).</p> <p>Lov om social service (serviceloven), lov nr. 573 af 24. juni 2005, jf. lovbekendtgørelse nr. 1548 af 1. juli 2021, § 108.</p> <p>Pkt. 117 i vejledning nr. 9031 af 14. januar 2021 om botilbud m.v. til voksne.</p>

§ 112 I LOV OM SOCIAL SERVICE OM HJÆLPEMIDLER

Formål:	<p>Bevilling af hjælpemidler skal medvirke til, at borgeren får mulighed for at føre en så normal og selvstændig tilværelse som muligt og i størst mulig grad gøre den pågældende uafhængig af andres bistand i dagligdagen.</p> <p>Tildeling af et hjælpemiddel skal samtidig sikre, at borgere med varigt nedsat funktionsevne, der ønsker det, får mulighed for at få eller bevare en tilknytning til arbejdsmarkedet.</p> <p>Hjælpemidler er produkter, der er fremstillet specielt med henblik på at afhjælpe en varigt fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse.</p>
Målgruppe:	<p>Personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne som følge af medfødt eller senere opstået handicap, sygdom eller som følge af ulykkesskader, der gør et hjælpemiddel nødvendigt.</p>
Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:	<p>Hjælpemidlet kan være <i>til borgerens eget brug</i>, f.eks. protese, stok, kørestol, støttekorset, eller <i>til brug for andre, der hjælper borgeren i dagligdagen</i>, f.eks. en personløfter.</p> <p>Hjælpemidlet kan ydes som udlån, kontantydelse eller udleveres som naturalhjælp.</p>
Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:	<p>40-19. Beskriver den væsentlighedsvurdering, der skal foretages ved bevilling af hjælpemidler.</p>

	<p>49-18. Beskriver betingelserne for at få bevilget en servicehund som et hjælpemiddel.</p> <p>77-15. Der kan ydes støtte til hjælpemidler, som har til formål at afhjælpe de varige følger af en nedsat funktionsevne.</p> <p>115-13. Et hjælpemiddel kan bevilges, hvis produktet i væsentlig grad afhjælper de varige følger af nedsat funktionsevne.</p> <p>197-11. Kommunen har mulighed for at frakende borger et hjælpemiddel, hvis produktet ikke længere afhjælper borgers nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad letter den daglige tilværelse.</p>
Henvisninger:	<p>Lovforslag L 229 offentliggjort som Lov nr. 454 af 10. juni 1997 (§ 97 i serviceloven 1997 - § 112 i dag).</p> <p>Lov om social service (serviceloven), lov nr. 573 af 24. juni 2005, jf. lovbekendtgørelse nr. 1548 af 1. juli 2021, § 112.</p> <p>Pkt. 1 i vejledning nr. 10324 af 14. december 2017 om støtte til hjælpemidler og forbrugsgoder.</p>

§ 113 I LOV OM SOCIAL SERVICE OM FORBRUGSGODER

Formål:	<p>Kommunen skal yde støtte til forbrugsgoder til borgere med en varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når forbrugsgodet i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet eller er nødvendigt for, at borgeren kan udøve et erhverv.</p> <p>Bevilling af forbrugsgoder skal medvirke til, at borgeren får mulighed for at føre en så normal og selvstændig tilværelse som muligt og i størst mulig grad gøre den pågældende uafhængig af andres bistand i dagligdagen.</p> <p>Tildeling af et forbrugsgode skal samtidig sikre, at borgere med varigt nedsat funktionsevne, der ønsker det, får mulighed for at få eller bevare en tilknytning til arbejdsmarkedet.</p> <p>Forbrugsgoder er produkter, der er fremstillet og forhandles bredt med henblik på sædvanligt forbrug hos befolkningen i almindelighed. Sådanne produkter er således ikke fremstillet specielt til at afhjælpe en nedsat funktionsevne, men kan dog i en række tilfælde udgøre den compensation, som personer med nedsat funktionsevne har behov for.</p>
---------	-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

Målgruppe:	Personkredsen omfatter borgere med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne som følge af medfødt eller senere opstået handicap, sygdom eller som følge af ulykkesskader, der gør et hjælpemiddel nødvendigt.
Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:	<p>Der kan ikke ydes hjælp til forbrugsgoder, der normalt indgår i sædvanligt indbo.</p> <p>Produkter så som visse stole, en trehjulet knallert eller en ladcykel, der bevirker, at borger kan udføre dagligdags funktioner, som han eller hun ellers ikke ville være i stand til uden hjælp, og hvor der ikke i øvrigt er andre personer i husstanden, der med rimelighed kan påtage sig opgaverne.</p> <p>Støtten omfatter kun udgifter til køb af forbrugsgoder, der koster mere end 500 kr. Borgeren får ejendomsretten til produktet.</p>
Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:	<p>40-19. Beskriver den væsentlighedsvurdering, der skal foretages ved bevilling af forbrugsgoder.</p> <p>36-16. 2-hjulet el-cykel anses for at være almindeligt indbo.</p> <p>32-16. Robotstøvsuger anses for sædvanligt indbo.</p> <p>197-11. Kommunen har mulighed for at frakende borger et forbrugsgode, hvis produktet ikke længere afhjælper borgers nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad letter den daglige tilværelse.</p>
Henvisninger:	<p>Lovforslag L 229 offentliggjort som Lov nr. 454 af 10. juni 1997 (§ 98 i serviceloven 1997 - § 113 i dag).</p> <p>Lov om social service (serviceloven), lov nr. 573 af 24. juni 2005, jf. lovbekendtgørelse nr. 1548 af 1. juli 2021, § 113.</p> <p>Pkt. 49 i vejledning nr. 10324 af 14. december 2017 om støtte til hjælpemidler og forbrugsgoder.</p>

§ 114 I LOV OM SOCIAL SERVICE OM STØTTE TIL HANDICAPBIL

<p>Formål:</p>	<p>Formålet med at yde støtte til bil er at tilgodese et kørselsbehov hos borgere, som på grund af en varigt nedsat funktionsevne ikke eller kun med betydelig vanskelighed kan fungere i den daglige tilværelse uden brug af bil.</p> <p>Støtte til køb af bil skal medvirke til, at den enkelte med udgangspunkt i sin konkrete situation kan tilrettelægge en så selvstændig og aktiv tilværelse, som det er tilfældet for andre uden funktionsnedsættelse på samme alder og i samme livssituation.</p>
<p>Målgruppe:</p>	<p>Støtte til køb af bil til borgere med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der i væsentlig grad vanskeliggør muligheden for at færdes uden brug af bil.</p> <p>Derudover er det et krav, at borgeren har et kørselsbehov af et vist omfang. Kørselsbehovet vurderes ud fra tre forskellige bedømmelsesgrundlag:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Hvis funktionsnedsættelsen i væsentlig grad vanskeliggør muligheden for at opnå eller fastholde et arbejde uden brug af bil. – Hvis funktionsnedsættelsen i væsentlig grad vanskeliggør muligheden for at gennemføre en uddannelse uden brug af bil. – Hvis funktionsnedsættelsen i væsentlig grad forringer evnen til at færdes, og borgeren samtidig har aktiviteter uden for hjemmet, som medfører et betydeligt behov for kørsel med bil.
<p>Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:</p>	<p>Støtte til køb af bil på erhvervmæssigt, uddannelsesmæssigt eller trivselsmæssigt grundlag.</p> <p>Hvis en borger er berettiget til støtte til køb af bil, er borgeren også berettiget til afgiftsfritagelse.</p>
<p>Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:</p>	<p>46-16. Udtrætning ved anvendelse af offentlig transport kan medføre ret til støtte til køb af bil på erhvervmæssigt grundlag.</p> <p>83-13. Borger skal have en varig nedsættelse af funktionsevnen, som ikke kan forbedres ved behandling.</p> <p>59-10 og 98-10. støtte til køb af bil vil bero på en samlet vurdering, der omfatter alle væsentlige forhold af betydning for sagen.</p>
<p>Henvisninger:</p>	<p>Lovforslag L 229 offentliggjort som Lov nr. 454 af 10. juni 1997 (§ 99 i serviceloven 1997 - § 114 i dag).</p>

	<p>Lov om social service (serviceloven), lov nr. 573 af 24. juni 2005, jf. lovbekendtgørelse nr. 1548 af 1. juli 2021, § 114.</p> <p>Pkt. 2 i vejledning nr. 10326 af 18. december 2017 om støtte til køb af bil og individuel befordring</p>
--	-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

§ 118 I LOV OM SOCIAL SERVICE OM PASNING AF NÆRTSTÅENDE MED HANDICAP ELLER ALVORLIG SYGDOM

Formål:	I en kortere periode at give mulighed for at ansætte en person til at varetage pasnings- og omsorgsopgaver for en nærtstående med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med indgribende kronisk eller langvarig, herunder uhelbredelig, sygdom.
Målgruppe:	Både børn, voksne og ældre, der har betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, herunder også borgere med demens. Bestemmelsen omfatter desuden borgere med kronisk eller langvarig, herunder uhelbredelig, alvorlig sygdom.
Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:	Med bestemmelsen gives der mulighed for at varetage praktiske og personlige opgaver for den nærtstående med funktionsnedsættelse eller alvorlig sygdom i en kortere periode, hvor det enten overvejes, hvilke foranstaltninger der er behov og mulighed for på længere sigt, eller hvor der er behov for i en afgrænset periode at varetage pleje- og omsorgsopgaver, der er uforenelige med at passe et erhvervsarbejde. Formålet kan også være at varetage særlige omsorgsopgaver, som f.eks. deltagelse i behandlinger på sygehus samt praktiske og sociale støttefunktioner. Formålet med ordningens fleksibilitet er at understøtte opfyldelsen af de meget forskelligartede og skiftende behov for pleje og omsorg, der ofte kendetegner alvorlige sygdomsforløb og funktionsnedsættelser.
Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:	56-18. Det er en betingelse for at etablere en pasningsordning, at alternativet til pasning i hjemmet er et døgnophold uden for hjemmet eller at plejebehovet svarer til et fuldtidsarbejde. Derudover er det en betingelse, at kommunen vurderer, at der ikke er afgørende hensyn, der taler imod, at det er den pågældende person, der passer den nærtstående. Den person, der ønsker at passe, skal have tilknytning til arbejdsmarkedet.
Henvisninger:	Lovforslag L 229 offentliggjort som Lov nr. 454 af 10. juni 1997 (§ 103 a i serviceloven 1997 - § 118 i dag). Lov om social service (serviceloven), lov nr. 573 af 24. juni 2005, jf. lovbekendtgørelse nr. 1548 af 1. juli 2021, § 118. Pkt. 17 i vejledning nr. 10284 af 11. december 2017 om socialpædagogisk bistand, støtte- og kontaktpersoner, behandling og pasning af nærtstående efter reglerne i serviceloven.

Lov om aktiv beskæftigelsesindsats

§ 57 I LOV OM AKTIV BESKÆFTIGELSESDINDSATS OM VIRKSOMHEDSPRAKTIK	
Formål:	Fastsår hvilke personer der kan få tilbud om virksomhedspraktik hos private og offentlige arbejdsgivere.
Målgruppe:	<p>Personer, som er omfattet af beskæftigelsesindsatslovens målgrupper (§ 6), som kun vanskeligt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud, kan få tilbud om virksomhedspraktik hos private og offentlige arbejdsgivere.</p> <p>Uddannelseshjælpsmodtagere kan få tilbud om virksomhedspraktik som led i en uddannelsesrettet indsats, der i forbindelse med uddannelsespålægget understøtter personens vej mod uddannelse på ordinære vilkår.</p> <p>Endvidere har dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere over 30 ret til tilbud om virksomhedspraktik, som de selv har fundet, såfremt betingelserne i øvrigt er opfyldt.</p>
Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:	En virksomhedspraktik.
Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:	<p>34-20:</p> <p>I sag nr. 1 burde A kommune have imødekommet borgerens ønske om at deltage i et tilbudt jobtræningsforløb i teknisk forvaltning i B kommune. Det tilbudte jobtræningsforløb, som borgeren selv havde fundet, kunne generelt anses for lige så egnet til at forbedre hans muligheder for at opnå tilknytning til arbejdsmarkedet, som det forløb på kommunens produktionsværksted, som A kommune tilbød. I jobtræningsforløbet i B kommune ville borgeren også få mulighed for at gøre brug af sin uddannelse, og ville derigennem kunne få afklaret sine faglige kvalifikationer.</p> <p>I sag nr. 2 kunne en kontanthjælpsmodtager ikke stille krav om at få tilbud på et bestemt ansættelsessted. Borgeren skulle have medindflydelse på tilrettelæggelsen af forløbet og have medansvar for at forbedre sine beskæftigelsesmuligheder. Hvilket tilbud, der i den enkelte sag kunne få borgeren tilbage til arbejdsmarkedet, afhang imidlertid – ud over hans egne ønsker – af et konkret skøn over hans samlede helbredsmæssige og sociale forhold, sammenholdt med</p>

	<p>bl.a. det hidtidige uddannelses- og arbejdsmæssige forløb. Borgeren måtte anses for at have haft såvel mulighed for at medvirke ved behandlingen af sin sag som medindflydelse på tilrettelæggelsen af forløbet, da der generelt var et betydeligt sammenfald mellem hans ønsker til indholdet af tilbuddet og det tilbud, han havde fået fra kommunen.</p> <p>I sag nr. 3 var kommunen ikke forpligtet til at imødekomme borgerens ønske om at deltage i et tilbudt seks måneders jobtræningsforløb på et museum, selvom arbejdet var inden for borgerens fagområde. Det tilbudte jobtræningsforløb, som borgeren selv havde fundet, kunne ikke anses for lige så egnet til at forbedre hans muligheder for at opnå tilknytning til arbejdsmarkedet, som det tilbudte job-søgningskursus i kommunens projekthus. Der blev lagt vægt på, at borgeren gennem mange års ledighed ikke var kommet i ordinært arbejde inden for sit fag, trods deltagelse i diverse efteruddannelser og kurser, og at han ikke aktivt havde søgt arbejde i den tid, han havde modtaget kontanthjælp.</p>
Data fra Ankestyrelsen (udfyldes af Analyse):	<p>I talportalen – " Virksomhedspraktik - §§ 57-63 og 65"</p> <p>Realitetsbehandlede sager: 15</p> <p>Omgørelsesprocent: 13,3</p>
Henvisninger:	<p>Lovforslag L 209, Folketingsåret 2018/2019, Forslag til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.</p> <p>Vejledning om lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, nr. 10084 af 29. november 2019</p>

§ 66 I LOV OM AKTIV BESKÆFTIGELES INDSATS OM ANSÆTTELSE MED LØNTILSKUD

<p>Formål:</p>	<p>Tilbud om ansættelse med løntilskud gives med henblik på oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer.</p> <p>Jobcenteret skal således vurdere, om personen ved ansættelsen med løntilskud vil kunne opnå en oplæring eller genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer.</p> <p>Oplæring og genoptræning kan være af faglig karakter, fx inden for et nyt fag eller et tidligere arbejdsområde, hvor personen i flere år ikke har arbejdet inden for området. Der kan også være tale om oplæring og genoptræning af en persons sociale kompetencer, fx i forhold til at møde op og arbejde sammen med andre på en arbejdsplads m.v.</p>
<p>Målgruppe:</p>	<p>Dagpengemodtagere,</p> <p>Kontanthjælpsmodtagere,</p> <p>Uddannelseshjælpsmodtagere DOG med undtagelsen af åbenlyst uddannelsesparate. Personen er åbenlyst uddannelsesparat hvis det vurderes at personen ikke har nogen barrierer, og dermed ikke har behov for støtte og hjælp i forhold til at starte på en uddannelse, som personen kan gennemføre på almindelige vilkår.</p> <p>Sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som ikke er beskæftigede i job eller driver selvstændig virksomhed</p> <p>Personer i ressourceforløb</p> <p>Personer i revalideringsforløb.</p> <p>Personer, der modtager førtidspension.</p> <p>Selvforsørgende, der ikke er i beskæftigelse og ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse.</p> <p>OBS - der er desuden krav om forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelser, alt afhængig af, hvilken målgruppe personen tilhører. Og ikke mindst en del undtagelser herom.</p>
<p>Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:</p>	<p>Personer kan få tilbud om ansættelse med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere.</p>

	<p>Personer, der ansættes med løntilskud, er omfattet af den lovgivning, der gælder for lønmodtagere. Personen er dermed omfattet af fx barselsloven, arbejdsmiljø- og arbejdsskade-lovgivning.</p> <p>Varighed:</p> <ul style="list-style-type: none">- For personer tættere på arbejdsmarkedet (dvs. dagpengemodtagere, job- og uddannelsesparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, og jobparate ledige selvforsørgende) er der en varighedsbegrænsning på 6 måneder for løntilskudsjob hos private arbejdsgivere og på 4 måneder for løntilskudsjob hos offentlige arbejdsgivere. <p>For personer længere fra arbejdsmarkedet (dvs. aktivitetsparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, aktivitetsparate ledige selvforsørgende, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb samt revalidender) er der dermed en varighedsbegrænsning på 6 måneder med mulighed for en forlængelse på op til 6 måneder for løntilskudsjob hos både private og offentlige arbejdsgivere.</p> <p>For førtidspensionister kan et løntilskudsjob have en længere varighed end 1 år hos både private og offentlige arbejdsgivere.</p> <p>Jobcenteret skal vurdere, hvor lang tid den enkelte person har behov for et tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver for, at formålet med ansættelsen kan opnås. Perioden skal ikke være længere, end at formålet med ansættelsen kan opnås. Der kan også gives et efterfølgende tilbud om ansættelse med løntilskud hos en anden arbejdsgiver, hvis betingelserne er opfyldt.</p> <p>Uanset varighedsbegrænsningerne skal jobcenteret altid vurdere, hvor lang tid den enkelte person har behov for et tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver for, at formålet med ansættelsen kan opnås. Perioden skal ikke være længere, end at formålet med ansættelsen kan opnås. Der kan også gives et efterfølgende tilbud om ansættelse med løntilskud hos en anden arbejdsgiver, hvis betingelserne er opfyldt.</p> <p>Derudover har dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere ret til tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver, som de selv har fundet, såfremt øvrige betingelserne i øvrigt er opfyldt.</p> <p>Arbejdsgiveren og personen skal aftale varigheden af perioden med ansættelse med løntilskud. De kan dog højst aftale den maksimale varighed efter lovens regler i § 68.</p> <p>Det betyder, at jobcenteret ikke vil skulle foretage en vurdering af personens ønsker og forudsætninger eller arbejdsmarkedets behov</p>
--	----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

	<p>med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Jobcenteret skal alene påse, at betingelserne i øvrigt er opfyldt, herunder formålsbestemmelsen for løntilskudsansættelse, forudgående ledighed, merbeskæftigelseskravet og rimelighedskravet. Hvis betingelserne er opfyldt, skal jobcenteret give tilbuddet og kan ikke i stedet give personen et andet tilbud.</p> <p>Jobcenteret har dog mulighed for at give et supplerende tilbud sideløbende hermed, forudsat at det ikke hindrer, at personen kan deltage i det selvfundne tilbud. Et supplerende tilbud vil fx kunne gives, hvis det selvfundne tilbud er på få timer dagligt. Under deltagelse i et selvfundet tilbud vil en person desuden fortsat kunne formidles et ordinært job.</p>
<p>Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:</p>	<p>43-17:</p> <p>Kommunen skal sikre, at de løn- og arbejdsvilkår, som er aftalt mellem arbejdsgiveren og den ledige, enten er overenskomstmæssige eller svarer til de løn- og arbejdsvilkår, som er sædvanligt gældende for tilsvarende arbejde, når en arbejdsgiver søger om løntilskud. Det gælder, uanset om arbejdsgiver og arbejdstager er enige om lønnen.</p>
<p>Henvisninger:</p>	<p>Vejledning om lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, nr. 10084 af 29/11/2019. (pkt. 246-284)</p> <p>Vejledning om løntilskud nr. 10075 af 25/11/2019</p>

§ 112 I LOV OM AKTIV BESKÆFTIGELSESIKKELSER OM RESSOURCEFORLØB

<p>Formål:</p>	<p>Formålet med ressourceforløbet skal være at udvikle personens arbejdsevne.</p> <p>Ressourceforløb er et forløb målrettet personer, der har komplekse problemer ud over ledighed, og som i høj grad risikerer at komme på førtidspension, hvis de ikke får en særlig indsats.</p> <p>Ressourceforløbet er et helhedsorienteret forløb med en kombination af indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og sociale eller sundhedsmæssige indsatser.</p> <p>Målet er, at den enkelte får bedre fodfæste, så arbejdsevnen kan udvikles. Det er i den forbindelse afgørende, at den enkelte borger får én gennemgående og koordinerende sagsbehandler, der har ansvaret for at varetage borgerens sag på tværs af sektorer og lovgivningsområder.</p> <p>Ressourceforløb er relevant, når der er et udviklingsperspektiv i forhold til personens arbejdsevne. Det er således en forudsætning for at iværksætte et ressourceforløb, at der kan peges på indsatser, hvor der er en realistisk forventning om, at personen kan drage nytte af indsatsen og på sigt forbedre sin situation og blive i stand til at deltage på arbejdsmarkedet, fx i et fleksjob.</p>
<p>Målgruppe:</p>	<p>Borgere som har komplekse problemer ud over ledighed, som ikke har kunnet løses gennem en almindelig indsats, og hvor der vurderes, at der er behov for et helhedsorienteret forløb med en kombination af en beskæftigelsesindsats og sociale eller sundhedsmæssige indsatser.</p> <p>Det indebærer, at målgruppen for ressourceforløb er personer, der har komplekse problemer ud over ledighed. Det er især personer, hvis arbejdsevne er så begrænset, at de vil være i risiko for at få tilkendt førtidspension, hvis der ikke gøres en ekstra, tværfaglig indsats for at understøtte vejen mod job eller uddannelse.</p> <p>Det er også personer med aktuelle komplekse problemer i form af fx helbredsproblemer, misbrug, sociale forhold m.v., hvor udsigten til at komme i ordinær beskæftigelse eller uddannelse er lang.</p> <p>Visitationen til ressourceforløb forudsætter, at personen har sammensatte komplekse problemer ud over ledighed, der vil kræve en tværgående indsats i forhold til</p> <p>1) beskæftigelse/uddannelse,</p>

	<p>2) det sociale område og/eller</p> <p>3) sundhedsområdet.</p> <p>Det er ikke en betingelse, at personen har haft en beskæftigelsesrettet indsats forud for visitation til ressourceforløb. Kommunen kan vurdere, at et ressourceforløb er relevant, hvis personen har så komplekse problemer, at det vil kræve en langvarig og tværfaglig indsats for, at personen kan komme tættere på job eller uddannelse. Vurderer kommunen, at der ikke er andre foranstaltninger, der kan iværksættes efter lovgivningen, anses mulighederne for udtømte.</p> <p>Herudover skal en eller flere af de følgende betingelser være opfyldt:</p> <p>1) Personen skal have modtaget længerevarende offentlig forsørgelse. Det indebærer, at personen skal have modtaget længerevarende offentlig forsørgelse, og fx have haft svært ved at få fodfæste i uddannelsessystemet eller på arbejdsmarkedet.</p> <p>2) Personen skal have deltaget i tilbud eller revalidering efter denne lov uden at have øget tilknytningen til arbejdsmarkedet. Det indebærer, at personen skal have deltaget i tilbud eller revalidering efter denne lov uden at have øget tilknytningen til arbejdsmarkedet. Dette kan fx være en Ungdoms-Uddannelsesplan, en jobplan, revalidering eller en indsats som led i sygedagpengeopfølgning, uden at det har haft den ønskede effekt.</p> <p>3) Kommunen vurderer, at der er behov for en længerevarende indsats, før der kan fastsættes et konkret beskæftigelsesmål. Det indebærer, at kommunen vurderer, at der er behov for en længerevarende indsats, inden uddannelse eller job er et realistisk mål. Med længerevarende indsats menes et forløb af mindst et års varighed, idet et ressourceforløb kan vare fra 1 til 5 år.</p> <p>Personen behøver alene at opfylde én af de nævnte betingelser i bestemmelsen.</p>
<p>Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:</p>	<p>Ressourceforløbet kan bestå af LAB tilbud efter kapitel 11 (virksomhedspraktik), kapitel 12 (løntilskud) og kapitel 14 (vejledning og opkvalificering), samt en indsats efter anden lovgivning, herunder efter serviceloven og sundhedsloven. Ressourceforløbet kan tillige indeholde mentorstøtte efter LAB kapitel 26 og indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand, med henblik på at personen efterfølgende kan deltage i LAB tilbud.</p> <p>Indsatsen i ressourceforløbene skal være tværfaglig og sammenhængende, og den skal hjælpe personen videre i livet. Kommunen skal i ressourceforløbet tilrettelægge en tværfaglig og helhedsorienteret indsats inden for beskæftigelses-, uddannelses-, sundheds- og socialområdet.</p>

	<p>De indsatser, som iværksættes i et ressourceforløb skal have et klart mål i forhold til arbejdsmarkedet og uddannelse. Indsatserne kan bestå af alle former for tilbud eller andre aktiviteter, der er til rådighed på de pågældende forvaltningsområder og i gældende lovgivning.</p> <p>Eksempler på tilbud i et ressourceforløb kan være virksomhedspraktik, job med løntilskud, virksomhedscenter, tilbud om brobygning til uddannelse med nødvendig støtte, misbrugsbehandling, rådgivning og støtte fra psykolog, kurser i håndtering af stress/angst m.v., aktivitetstilbud på væresteder, støttekontaktperson, hjælp til boligproblemer, socialpædagogisk bistand m.m.</p> <p>Alle relevante indsatser kan indgå i et ressourceforløb, herunder også frivillige aktiviteter, aftaler om kontakt til egen læge e.l., fritidsaktiviteter osv. Det vil fx kunne være relevant i starten af et ressourceforløb for en person, der har så komplekse problemer, at det er meget vanskeligt for personen at deltage i andre tilbud.</p>
<p>Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:</p>	<p>58-18</p> <p>Principmeddelelse fastslår, at kommunen giver ressourceforløb til personer, der har komplekse problemer ud over ledighed, der ikke har kunnet løses gennem en almindelig indsats, og som kræver et helhedsorienteret forløb med en kombination af en beskæftigelsesindsats og sociale eller sundhedsmæssige indsatser. Personer, hvor det som følge af svær sygdom eller på grund af betydelige funktionsnedsættelser er åbenbart formålsløst at forsøge at udvikle deres arbejdsevne i et ressourceforløb, skal ikke have tilbud om et ressourceforløb.</p> <p>Et ressourceforløb er relevant, når der er et udviklingsperspektiv i forhold til personens arbejdsevne. Er det dokumenteret, eller er det på grund af særlige forhold helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres ved deltagelse i et ressourceforløb, skal et ressourceforløb ikke iværksættes.</p> <p>Der er ikke udviklingsperspektiv for borgerens arbejdsevne, når fx:</p> <ul style="list-style-type: none"> - der ikke er muligheder for bedring af borgerens meget dårlige helbredstilstand, - der ikke er muligheder for bedring af borgerens meget ringe funktionsevne, - det enten er dokumenteret eller på grund af særlige forhold er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres ved iværksættelse af udviklende og afklarende forløb, - der peges på tiltag, som udelukkende har sigte på forbedring af borgerens livskvalitet. <p>Der er et udviklingsperspektiv for borgerens arbejdsevne, når fx:</p>

- der er relevante behandlingsmuligheder,
- borgerens arbejdsevne ikke er afklaret og prøvet udviklet i forhold til det brede arbejdsmarked under hensynstagen til borgerens skånebehov og funktionsniveau,
- manglende iværksættelse af afklaringsforløb ikke alene er udtryk for borgerens arbejdsevne, men også skyldes andre årsager, fx borgerens motivation,
- det er relevant at overveje, bl.a. om der er behov for mentor, funktionsevnebeskrivelse i hjemmet og/eller hjælpemidler.

18-21

Principmeddelelsen fastslår, at hvis kommunen kan hjælpe en ledig person ind på arbejdsmarkedet gennem en almindelig beskæftigelsesrettet indsats i form af fx virksomhedspraktik eller vejledning og opkvalificering efter beskæftigelsesindsatsloven, er personen ikke i målgruppen for et ressourceforløb. Det gælder også, selvom personen har en varig og væsentlig funktionsnedsættelse som følge af helbredsmæssige forhold.

42-17

Principmeddelelsen fastslår bl.a., at personer, der tildeles ressourceforløb, ofte har brug for omfattende støtte for at blive klar til job eller uddannelse. Tværgående indsatser kan eksempelvis være motiverende indsatser til en borger, der på grund af smerter og manglende tro på fremtiden har mistet motivationen for at udvikle arbejdsevnen.

1-15

Principafgørelsen fastslår bl.a. at det ikke fritager kommunen for at bevilge et ressourceforløb, at der i kommunens regi er en indsats, som kommunen vurderer er tilstrækkelig, når betingelserne for et ressourceforløb i øvrigt er opfyldt.

Et ressourceforløb skal være af mindst et og højst fem års varighed. Det er derfor et krav, at kommunen vurderer, at problemerne ikke kan være løst inden for et år.

Kommunen kan ikke afvise, at en person er omfattet af målgruppen for et ressourceforløb med den begrundelse, at kommunen vurderer, at der ikke er behov for en koordinerende sagsbehandler.

37-19

	<p>Principafgørelsen fastslår bl.a. at der altid skal foretages en konkret og individuel vurdering af, om der er udviklingsperspektiv i forhold til personens arbejdsevne, også i sager, hvor personen har en funktionel lidelse.</p> <p>Funktionel lidelse bruges som samlebetegnelse for en række lidelser, der alle er kendetegnet ved, at personen har et eller flere fysiske symptomer, som påvirker funktionsevne og livskvalitet markant og i en længere periode.</p> <p>Hvis det lægefagligt er dokumenteret, at der ikke er yderligere behandlingsmuligheder, skal kommunen tage stilling til, om der gennem relevante beskæftigelsesrettede tilbud kan ske afklaring og udvikling af arbejdsevnen, således at personen kan forbedre sin situation og blive i stand til at deltage på arbejdsmarkedet, eventuelt i et fleksjob.</p> <p>I forbindelse med afklaring af arbejdsevnen hos personer med lidelse af funktionel karakter, vil det oftest være gavnligt at lave en funktionsevnebeskrivelse i eget hjem for derved at afdække, hvorvidt der er behov for støtte og hjælp i hverdagen, som kan have betydning for udvikling af personens ressourcer og arbejdsevne. Derudover vil funktionsevnebeskrivelse i eget hjem kunne bidrage til afklaring af, hvordan personens funktionsevne er påvirket af den funktionelle lidelse.</p> <p>26-19</p> <p>Principafgørelsen fastslår bl.a. at der i forbindelse med vurdering af arbejdsevnen er det nødvendigt at forholde sig til borgerens misbrug. Det betyder, at der skal tages konkret stilling til behandlingsmuligheder for misbruget. Arbejdsevnen kan først anses for varigt nedsat, når alle muligheder for behandling er udtømte. I forbindelse med vurderingen af, om der er mulighed for behandling af misbrug skal der bl.a. tages stilling til, om der er behov for lægebehandling i snæver forstand, fx antabusbehandling, og/eller om der er behov for motiverende og støttende foranstaltninger.</p>
<p>Henvisninger:</p>	<p>Vejledning om lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, nr. 10084 af 29/11/2019, pkt. 367-378</p> <p>Skrivelse om ressourceforløb, nr. 9652 af 24. september 2020.</p>

§ 116 I LOV OM EN AKTIV BESKÆFTIGELSESIKKELSISINDSATS OM FLEKSJOB

<p>Formål:</p>	<p>Fleksjob er en ordning for personer, som har så varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen, at det medfører, at den pågældende hverken aktuelt eller på sigt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på ordinære vilkår på arbejdsmarkedet, heller ikke efter de sociale kapitler i overenskomsterne. Arbejdsevnen vurderes ud fra det brede arbejdsmarked, dvs. i forhold til alle arbejdsfunktioner på arbejdsmarkedet.</p> <p>Fleksjobansattes indtægt i fleksjobbet vil bestå af løn fra arbejdsgiveren suppleret med et fleksløntilskud fra kommunen, der reguleres på baggrund af lønindtægten.</p> <p>Der er ikke fastlagt et bestemt antal timer for, hvornår man kan få bevilliget et fleksjob. Det vil sige, at arbejdsevnen ikke alene skal vurderes på grundlag af antallet af arbejdstimer, som personen kan klare, men arbejdsevnen skal også vurderes i forhold til effektiviteten i de præsterede timer.</p>
<p>Målgruppe:</p>	<p>Personer, som ikke modtager førtidspension, og som har så varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen, at det medfører, at den pågældende hverken aktuelt eller på sigt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på ordinære vilkår på arbejdsmarkedet, heller ikke efter de sociale kapitler i overenskomsterne.</p> <p>Derudover kan personer, der aktuelt har en meget begrænset arbejdsevne, blive visiteret til fleksjob, hvis der er mulighed for, at deres arbejdsevne inden for en rimelig periode kan udvikles.</p> <p>Det betyder, at personer, hvis arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat i sådan en grad, at førtidspension ville være en mulighed, også kan blive visiteret til fleksjob. Det forudsætter dog, at kommunen vurderer, at personen trods sin aktuelt meget begrænsede arbejdsevne har mulighed for at udvikle sin arbejdsevne inden for en rimelig periode.</p> <p>Hvis arbejdsevnen ikke vurderes at kunne forbedres, og den pågældende kun kan arbejde få timer om ugen, skal kommunen vurdere, om der skal indledes en sag om førtidspension.</p>
<p>Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:</p>	<p>En person, der er visiteret til fleksjob, kan få ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere i fleksjob med fleksløntilskud.</p> <p>Fleksjob alene kan oprettes hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.</p>

	<p>En person, der er visiteret til fleksjob, og som er ledig, kan modtage ledighedsydelse efter kapitel 7 i LAS. Personen er omfattet af indsats efter LAB. Det betyder, at personen er omfattet af krav om cv-oplysninger (fx at personen skal registrere cv-oplysninger på Jobnet), kontaktførelse, planer m.v. og jobrettet uddannelse.</p> <p>Derudover er personen som er visiteret til fleksjob omfattet af bestemmelser om LAB tilbud m.v. (fx virksomhedspraktik og vejledning og opkvalificering)</p>
<p>Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:</p>	<p>150-11: Ikke ret til fleksjob, da arbejdsevnen ikke kunne anses for nedsat i så væsentligt et omfang, som det forudsatte for at få fleksjob. Vi lagde vægt på, at borgeren i forbindelse med virksomhedspraktik og revalideringsforløb havde arbejdet 25-26 timer om ugen, og at han i øvrigt havde betydelige ressourcer i form af blandt andet længerevarende tilknytning til arbejdsmarkedet.</p> <p>149-11: Ved ansøgning om visitation til fleksjob skulle kommunen vurdere nedsættelsen af ansøgerens arbejdsevne i forhold til normalt fuldtidsarbejde (37 timer), uanset at ansøgeren arbejdede mindre end fuldtid forud for ansøgningen om fleksjob.</p> <p>N-11-06: Vurderingen af arbejdsevnen skulle ses i lyset af, at kommunens tilskud mindst var halvdelen af lønnen. Arbejdsevnen kunne ikke alene vurderes på grundlag af antallet af arbejdstimer, som ansøgeren kunne klare, men skulle også vurderes i forhold til beskæftigelsesniveauet. Den nedsatte arbejdsevne kunne vise sig både ved, at den pågældende ikke kunne arbejde fuldt effektivt på fuld tid og ved, at den pågældende kunne arbejde fuldt effektivt, men da kun på nedsat tid. Der kunne ikke alene lægges vægt på ansøgerens samlede arbejdstid; der måtte også lægges vægt på de øvrige oplysninger, herunder om smerter efter amputation af det ene ben, lænderygsbesvær og bevægeindskrænkning samt neuropsykologisk undersøgelse, hvorefter arbejdshastigheden var stærkt nedsat, og revalidering blev frarådet.</p> <p>110-09: Arbejdsevnen var ikke nedsat i et så væsentligt omfang, at det gav ret til fleksjob. Arbejdsafklaring havde vist, at borgeren ved rengøringsopgaver, som hun tidligere havde arbejdet med, var stabil, havde et normalt arbejdstempo og udviste god kvalitet og omhyggelighed i arbejdet. Hun havde givet udtryk for at komme op på 30 timer ugentligt, hvilket revalideringscentret havde fundet realistisk.</p> <p>Det forhold, at der var problemer i hjemmet med pasning af børn, kunne ikke begrunde tilkendelse af fleksjob.</p>

	<p>N-9-07: Ikke ret til fleksjob. Alle muligheder for fortsat udnyttelse af arbejdsevnen var ikke afklaret. Det var ikke tilstrækkeligt, at ansøger var afklaret i forskellige arbejdsfunktioner i nuværende job.</p> <p>N-14-06: Arbejdsevnen var ikke nedsat i så væsentligt omfang, at det gav ret til fleksjob. Arbejdsafklaring og praktik havde vist, at hun kunne klare en arbejdstid på 32,5 timer, dog med strukturerede opgaver og en vis hensyntagen.</p> <p>N-6-06: Ikke ret til fleksjob, idet der ikke var dokumentation for at arbejdsevnen var nedsat i et sådant omfang, at borgeren ikke kunne opnå beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet. Der var behandlingsmuligheder for den psykiske lidelse, og arbejdsevnen skønnedes at kunne forbedres ved revalidering.</p> <p>25-14: Om fleksjob - førtidspension - arbejdsevne - meget begrænset arbejdsevne</p> <p>Hvis den fleksjobansatte selv ønsker at blive i fleksjobbet, selv om der ikke mere er mulighed for udvikling, kan pågældende fortsætte i fleksjobbet på få timer.</p>
Henvisninger:	<p>Vejledning om lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, nr. 10084 af 29/11/2019, pkt. 379-391.</p> <p>Vejledning om fleksjob m.v., nr. 10048 af 25. november 2019</p>

§ 142 I LOV OM EN AKTIV BESKÆFTIGELSESIKKEHEDSINDSATS OM REVALIDERING

<p>Formål:</p>	<p>Revalidering er en ordning for personer med begrænsninger i arbejdsevnen, når øvrige beskæftigelsesrettede indsatser efter LAB eller andre indsatser efter anden lovgivning, ikke er tilstrækkelig til, at personen kan bringes til at forsørge sig selv.</p> <p>Det betyder, at revalidering er beskæftigelsesrettet tilbud og økonomisk hjælp til personer med begrænsninger i arbejdsevnen, hvor der er en realistisk mulighed for, at revalidering kan føre til hel eller delvis selvforsørgelse, og hvor tilbud efter LAB ikke er tilstrækkelige for at bringe den pågældende ind eller tilbage på arbejdsmarkedet.</p> <p>Alle andre støtteordninger skal være udtømte før revalidering kan iværksættes. Det betyder, at kommunen først kan give tilbud om revalidering, når det efter en konkret vurdering vurderes, at personen ikke ved hjælp af andre tilbud eller ordninger kan få tilknytning til arbejdsmarkedet. Der skal samtidig være en realistisk mulighed for, at revalidering kan føre til hel eller delvis selvforsørgelse.</p> <p>Det betyder fx, at kontanthjælpsmodtagere, der kan opnå selvforsørgelse ved at få tilbud på kontanthjælp ikke er i målgruppen for revalidering. Det betyder også, at personer, der er i målgruppen for ressourceforløb, ikke er i målgruppen for revalidering, fordi de har så komplekse problemer. Det betyder ligeledes, at personer, der ønsker uddannelse, omskoling eller lignende, derfor som udgangspunkt skal bruge de almindelige uddannelses- og beskæftigelsestilbud.</p> <p>Personer, der er berettiget til ledighedsydelse (dvs. visiteret til fleksjob), kan blive tilbudt revalidering, når de i øvrigt opfylder betingelserne for at få revalidering. En person kan eksempelvis revalideres til nyt fleksjob, hvis en person må opgive et fleksjob på grund af yderligere nedsættelse af arbejdsevnen.</p>
<p>Målgruppe:</p>	<p>Personer med begrænsninger i arbejdsevnen.</p>
<p>Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:</p>	<p>Revalideringsforløb kan bl.a. bestå af LAB tilbud efter kapitel 11, 12 og 14 og af hjælp til etablering af selvstændig virksomhed jf. § 147.</p> <p>Det betyder, at personer i et revalideringsforløb bl.a. kan få tilbud om virksomhedspraktik, løntilskud, vejledning og opkvalificering. Kommunen kan ligeledes give hjælp til selvstændig virksomhed, hvis den pågældende har de nødvendige faglige og forretningsmæssige forudsætninger for at drive virksomheden.</p>

	<p>Kommunen tilrettelægger revalideringen i samarbejde med personen således, at tilbuddet er tilpasset den enkeltes forudsætninger og behov og under hensyn til personens ønsker til fremtidig beskæftigelse. Kommunen skal således tilrettelægge revalideringen i samarbejde med personen, så den er tilpasset den pågældendes forudsætninger. Ved beslutningen om at iværksætte et revalideringsforløb og ved tilrettelæggelse af selve forløbet, skal personens ønske til fremtidig beskæftigelse indgå.</p> <p>Revalideringen skal være så omfattende og være af en karakter, at det reelt er muligt for personen efterfølgende at få et job, og at jobmålet efter "Min Plan" så vidt muligt rettes mod områder, hvor der er gode eller rigtig gode beskæftigelsesmuligheder.</p> <p>Kommunen kan tillade andet arbejde i begrænset omfang, hvis arbejdet kan forenes med revalideringsforløbet. Det betyder, at kommunen kan tillade, at en person i revalidering i begrænset omfang har andet arbejde, hvis det er foreneligt med gennemførelsen af revalideringsforløbet fx i en ferieperiode.</p>
<p>Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:</p>	<p>16-20</p> <p>Principmeddelelsen samler offentliggjort praksis om målgruppen for revalidering. Principmeddelelsen er en sammenskrivning af A-4-08, A-11-08, 178-09, 208-09, 227-09, 15-10 og 38-10. Principmeddelelsen indeholder ikke noget nyt. Meddelelsen har til formål at give et samlet billede af den praksis om målgruppen for revalidering, som Ankestyrelsen tidligere har slået fast principielt, og som fortsat gælder på tidspunktet for offentliggørelsen af denne principmeddelelse.</p> <p>Alle andre støtteordninger skal være udtømte, før revalidering kan iværksættes. Det betyder, at kommunen først kan give tilbud om revalidering, når det efter en konkret vurdering vurderes, at personen ikke ved hjælp af andre tilbud eller ordninger kan få tilknytning til arbejdsmarkedet. Der skal samtidig være en realistisk mulighed for, at revalidering kan føre til hel eller delvis selvforsørgelse.</p> <p><i>Ikke ret til revalidering - borgeren kan komme tilbage til arbejdsmarkedet uden revalidering</i></p> <p>Ankestyrelsen har i en række principielle afgørelser taget stilling til, hvornår begrænsninger i arbejdsevnen ikke giver ret til revalidering, fordi borgeren kan komme tilbage til arbejdsmarkedet ved hjælp af allerede opnåede kompetencer, eventuelt med anvendelse af almindelige uddannelses- eller beskæftigelsestilbud.</p>

	<p>Det er i afgørelserne fastslået, at borgerens arbejdsevne skal vurderes i forhold til det brede arbejdsmarked. Der kan ikke gives revalidering, hvis borgeren, fx med en kort oplæring, kan klare ufaglært arbejde.</p> <p>Borgeren skal anvende kompetencer og ressourcer fra tidligere uddannelse og erhvervsmæssige erfaringer, som kan bringe borgeren tilbage på arbejdsmarkedet uden revalidering.</p> <p>Det forhold, at borgeren har en uddannelse, som borgeren ikke læn- gere kan anvende, giver ikke i sig selv ret til en ny uddannelse.</p> <p><i>Ret til revalidering - borgeren kan ikke komme tilbage til arbejds- markedet uden revalidering</i></p> <p>Ankestyrelsen har også i en principiel afgørelse taget stilling til, hvornår begrænsninger i arbejdsevnen kan give ret til revalidering. Det er i afgørelsen fastslået, at selv om borgeren har en uddannelse, der giver kompetencer, skal der foretages en konkret vurdering af, om borgeren kan udnytte disse kompetencer.</p>
Henvisninger:	Vejledning om lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, nr. 10084 af 29/11/2021, pkt. 486-502.

§ 167 I LOV OM AKTIV BESKÆFTIGELSESIKKELSISINDSATS OM MENTORSTØTTE	
Formål:	Fastslår hvornår en person kan få mentorstøtte.
Målgruppe:	Personer, der skal opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse, ansættelse i fleksjob eller ordinær ansættelse, samt alle målgrupper i loven, som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse.
Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:	<p>Mentorstøtte i en periode på højst 6 måneder. Personen kan efter en konkret vurdering gives mentorstøtte for en ny periode på op til 6 måneder ved udløb af en periode. Der kan således bevilges flere perioder med mentorstøtte ud fra en konkret vurdering af personens behov.</p> <p>Mentorstøtte i forbindelse med udskrivning fra psykiatrisk indlæggelse i op til 3 måneder forud for udskrivelsen og for en periode på mindst 6 måneder i alt.</p>
Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:	<p>42-17:</p> <p>Personer, der tildeles ressourceforløb, har ofte brug for omfattende støtte for at blive klar til job eller uddannelse. Tværgående indsatser kan eksempelvis være motiverende indsatser til en borger, der på grund af smerter og manglende tro på fremtiden har mistet motivationen for at udvikle arbejdssevnen.</p> <p>87-19</p> <p>Det fremgår af forarbejderne til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats mv. i bemærkningerne til § 31b om mentorstøtte, at unge, der ikke tidligere har været i kontakt med jobcentret, som noget nyt kan få tilbud om mentorstøtte ved overgangen til ordinær uddannelse, så flere kan få en god start på en uddannelse, og risikoen for at falde fra uddannelsen kan mindskes.</p> <p>Mentorstøtte kan derfor bevilges, selv om borgeren ikke får hjælp til uddannelsen efter beskæftigelsesindsatsloven, men eksempelvis modtager SU under uddannelsen.</p> <p>Det forhold, at mentorstøtte kun kan gives for 6 måneder ad gangen, afskærer ikke i sig selv retten til mentorstøtte til en ordinær uddannelse, idet der i loven er hjemmel til at forlænge mentorstøtten, hvis det vurderes relevant.</p>

Data fra Ankestyrelsen (udfyldes af Analyse):	I talportalen: Mentorstøtte - §§ 167-171 Realitetsbehandlede sager: 13 Omgørelsesprocent: 7,7
Henvisninger:	Lovforslag 2012/1 LSF 223, Forslag til Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love (Reform af kontanthjælpssystemet, uddannelsespålæg, uddannelsesrettet indsats til unge, jobrettet indsats til kontanthjælpsmodtagere, helhedsorienteret indsats til udsatte m.v.) Lovforslag L 209, Folketingsåret 2018/2019, Forslag til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Vejledning om mentorordningen i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, nr. 10071 af 25. november 2019 Vejledning om lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, nr. 10084 af 29. november 2019

Lov om social pension

§§ 16, 18 OG 20 I LOV OM SOCIAL PENSION OM FØRTIDSPENSION

Formål:	At sikre forsørgelse til de personer, som ikke kan blive selvforsørgende, heller ikke i fleksjob.
Målgruppe:	<p>For at være berettiget til førtidspension, skal borgerens arbejdsevne være varigt nedsat, og nedsættelsen skal være af et sådant omfang, at den pågældende ikke vil være i stand til at blive selvforsørgende ved arbejde, herunder i fleksjob.</p> <p>Målgruppen for førtidspension er personer i alderen fra 40 år til folkepensionsalderen. Det er derfor som udgangspunkt ikke muligt at modtage førtidspension, hvis man er under 40 år.</p> <p>Personer i alderen 18 til 39 år kan dog tilkendes førtidspension, hvis det er dokumenteret eller på grund af helt særlige forhold er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres ved deltagelse i relevante jobafklaringsforløb, ressourceforløb eller aktiverings-, revaliderings-, behandlingsmæssige eller andre foranstaltninger.</p>
Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:	Personer får varig forsørgelse.
Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:	<p>58-18</p> <p>Er det dokumenteret, eller er det på grund af særlige forhold helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres ved deltagelse i et ressourceforløb, skal et ressourceforløb ikke iværksættes. Kommunen skal vurdere, om der i stedet skal indledes en sag om førtidspension.</p> <p>68-14</p> <p>Kommunen skal rejse sag og træffe afgørelse om førtidspension forud for borgerens 18. år, når det er åbenbart formålsløst at udvikle borgerens arbejdsevne og kommunen har de nødvendige oplysninger for en afgørelse.</p>
Henvisninger:	Vejledning om tilkendelse af førtidspension m.v. efter lov om social pension, nr. 9316 af 10/5/2021.



	Der henvises yderligere til bemærkninger til § 18 i Lovforslag 2000/1 LSF 137.
--	--------------------------------------------------------------------------------

§ 1, 2 OG 4 I LOV OM UNGDOMSUDDANNELSE FOR UNGE MED SÆRLIGE BEHOV	
Formål:	<p>Ungdomsuddannelsen er en 3-årig uddannelse, der gives til unge udviklingshæmmede og andre unge med særlige behov, der ikke har mulighed for at gennemføre en anden ungdomsuddannelse. Dermed ligestilles disse unge med andre unge, således at alle unge har mulighed for at gennemføre en ungdomsuddannelse.</p> <p>Formålet med ungdomsuddannelsen er, at den unge opnår personlige, sociale og faglige kompetencer, så den pågældende har mulighed for at deltage så selvstændigt og aktivt i voksenlivet som muligt og eventuelt kan fortsætte med videre uddannelse og beskæftigelse. Det bemærkes, at ungdomsuddannelsen ikke er et supplement eller en forberedelse til andre uddannelser, men derimod et springbræt til voksentilværelsen.</p>
Målgruppe:	<p>Unge under 25 år, der ikke kan gennemføre en anden ungdomsuddannelse, har et retskrav på at få tilbudt en uddannelse tilpasset deres særlige forudsætninger og behov.</p> <p>Ungdomsuddannelsens målgruppe omfatter udelukkende de unge, der ikke har mulighed for at gennemføre en anden ungdomsuddannelse, selv om der ydes den unge specialpædagogisk støtte eller anden støtte.</p>
Indsatser, der kan iværksættes efter denne bestemmelse:	<p>STU er et planlagt og koordineret uddannelsesforløb beskrevet i en uddannelsesplan, hvor der sigtes mod progression i den enkelte unges udvikling, og ikke et ensartet undervisningstilbud gennem hele uddannelsens forløb.</p> <p>Uddannelses tilbuddet skal gives af kommunalbestyrelsen, der skal sørge for, at de unge efter undervisningspligtens ophør får et tilbud om en ungdomsuddannelse. Kommunalbestyrelsen kan ikke undlade at give tilbuddet med henvisning til, at der er andre tilbud fx i socialt regi, eller at der ikke er de fornødne økonomiske ressourcer til at give tilbuddet.</p> <p>Ungdomsuddannelsen kan ikke anvendes som støtte til at gennemføre andre ungdomsuddannelser. Ungdomsuddannelsen er heller ikke en videreførelse af undervisningen i folkeskolen. Det er en selvstændig ungdomsuddannelse, der skal give disse unge et springbræt til voksentilværelsen.</p> <p>STU kan være et afsæt til en ordinær, kompetencegivende uddannelse, hvis den unge fx i forbindelse med justeringen af uddannelsesplanen vurderes til at kunne påbegynde fx en kombineret ung-</p>

	<p>domsuddannelse, eller hvis den unge ved ungdomsuddannelsens afslutning har opnået et kompetenceniveau, der giver muligheder for at påbegynde en ordinær ungdomsuddannelse eller beskæftigelse på ordinære eller særlige vilkår. Det forudsættes i den forbindelse, at det opnåede kompetenceniveau ikke blev vurderet som muligt ved påbegyndelsen af ungdomsuddannelsen.</p> <p>Da uddannelsen er individuelt tilrettelagt, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en individuel uddannelsesplan for den unge. Uddannelsesplanen beskriver undervisning og praktik og skal indeholde en beskrivelse af de enkelte elementer i uddannelsen og det pædagogiske mål med elementerne. Uddannelsesplanen skal udarbejdes med inddragelse af den unge og eventuelt pårørende.</p>
<p>Hovedpointer fra relevante principmeddelelser:</p>	<p>K-meddelelse nr. 40 om, at en kommune ikke kan give afslag på en ungdomsuddannelse med henvisning til, at den unge ikke kan leve op til lovens krav. Der er ikke nogen nedre grænse i forbindelse med målgruppevurderingen efter lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov. Den unge kan derfor ikke have for store funktionsnedsættelser eller være for svagt fungerende i forhold til at få tilbud om et uddannelsesforløb.</p> <p>K-meddelelse nr. 39 om, at en kommune ikke kan afbryde en ungdomsuddannelse med henvisning til, at den unge er for dårligt fungerende til at kunne følge undervisningen og deltage aktivt i uddannelsen.</p> <p>K-meddelelse nr. 34 om, at Ungdommens Uddannelsesvejledning ikke kan afskære den unge fra at modtage en afgørelse, der kan klages over, ved at nægte at indstille den unge til et STU-forløb.</p> <p>K-meddelelse nr. 27 om fortolkning af undervisningstimer i ungdomsuddannelsen. Det er efter en konkret afvejning ikke kun skemalagte timer med undervisning, der kan betragtes som undervisningsaktivitet, men også deltagelse i f.eks. idrætsstævner, aftenarrangementer i form af koncerter, ekskursioner, hvor deltagelsen er arrangeret af uddannelsesstedet, hvis disse har til formål at fremme den unges personlige udvikling i forhold til at deltage i samfundslivet, at indgå i sociale sammenhænge, at få et fritidsliv eller til at udvikle kompetencer til brug i uddannelse eller arbejde.</p> <p>K-meddelelse nr. 26 om, at afslag på et STU-forløb ikke kan ske med henvisning til et tilbud om 10. klasse. Tilbuddet om ungdomsuddannelse efter lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov gives i forbindelse med undervisningspligtens ophør. Undervisningspligten ophører ved afslutningen af undervisningen på 9. klassetrin. Hvis en elev er omfattet af målgruppen og ønsker et STU-forløb, kan kommunen derfor ikke erstatte et tilbud om ungdomsuddannelse med et tilbud om skolegang i 10. klasse i folkeskolen.</p>

	<p>K-meddelelse nr. 24 om tilbud om et STU-forløb til en ung, der var fyldt 25 år. Klagenævnet lagde i sin afgørelse vægt på, at ansøgningen om et STU-forløb blev igangsat i februar, inden den unge fyldte 25 år, at det ikke fremgik af sagen, at kommunens behandling af den unges ansøgning blev fremmet, som følge af, at den unge fyldte 25 år i april 2009, samt at det ikke fremgik af sagen, at kommunen havde vejledt den unge om, at et tilbud om en ungdomsuddannelse for unge med særlige behov skal være afgivet inden det fyldte 25. år, og at kommunen dermed ikke havde overholdt sin vejledningspligt efter forvaltningslovens § 7, stk. 1.</p> <p>K-meddelelse nr. 23 om betydningen af forældrenes og den unges ønsker til ungdomsuddannelsen for kommunalbestyrelsens afgørelse. Kommunens visitationsudvalg skal lægge betydelig vægt på den unges og forældrenes eller værgens ønsker med hensyn til den nærmere tilrettelæggelse af ungdomsuddannelsen. Kommunens visitationsudvalg er dog ikke forpligtet til at godkende udkastet til den individuelle uddannelsesplan, herunder forslag til bestemte uddannelsessteder eller elementer i uddannelsesforløbet.</p> <p>K-meddelelse nr. 18 om målgruppen efter lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov. Lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov er udelukkende rettet mod unge, der ikke har mulighed for at gennemføre en anden ungdomsuddannelse, selv om den unge modtager den specialpædagogiske støtte, der er mulighed for. Det er ikke betegnelsen eller diagnosen for den unges funktionsnedsættelse, der afgør, om den unge er omfattet af målgruppen. Det væsentlige er, om funktionsnedsættelsen forhindrer den unge i at kunne gennemføre en anden ungdomsuddannelse. Det betyder, at der ikke kan gives afslag alene med den begrundelse, at den unge er kognitivt velfungerende.</p>
Henvisninger:	<p>Lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov (STU-loven), senest bekendtgjort i lovbekendtgørelse nr. 610 af 28. maj 2019.</p> <p>Bekendtgørelse nr. 739 af 3. juni 2016 om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov.</p> <p>Vejledning nr. 9534 af 3. juni 2016 om lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov.</p>